

12 У тому, що кільце фашистської блокади довкола Москви не було зімкнене — вагома заслуга українця Андрія Вітрука

«Як Державна служба України з надзвичайних ситуацій гарантує безпеку на водних об'єктах? Правила безпечної поведінки під час літнього відпочинку на воді та поблизу водоймищ». Гостем редакції буде **Микола Олександрович ЧЕЧОТКІН**, заступник директора Департаменту реагування на надзвичайні ситуації ДСНС України. Поставити свої запитання ви зможете **25 червня з 11.00 до 12.00** за телефоном **230-06-90**. Крім того, їх можна надсилати завчасно на електронну скриньку: imrich@ukcc.com.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

П'ЯТНИЦЯ, 21 ЧЕРВНЯ 2013 РОКУ ЦІНА ДОГОВІРНА № 111 (4997)

ЦИТАТА ДНЯ

КОСТЯНТИН ГРИЩЕНКО:

«Самими лише каральними заходами щодо безвідповідальних водіїв проблему розв'язати не можна».

Віце-прем'єр-міністр про необхідність на державному рівні масштабної роз'яснювальної роботи і впровадження нових методик в організацію дорожнього руху

Село нарощує виробництво

ДИНАМІКА. Вітчизняні сільгосппідприємства за 5 місяців 2013 року збільшили виробництво продукції на 10,2%. Враховуючи таку динаміку, обсяги сільгоспвиробництва протягом найближчих двох років можуть сягнути 260 мільярдів гривень, зазначив перший віце-прем'єр-міністр Сергій Арбузов.

Одним із ключових завдань є збільшення виробництва аграрної продукції індивідуальними господарствами. «Це стане можливим завдяки державній підтримці фермерських господарств, реалізації пілотних проектів щодо заготівлі та реалізації молочної продукції, виробленої сільськогосподарськими кооперативами, та розбудові мережі оптових ринків», — цитує слова урядовця його прес-служба.

Такі господарства цього року вже виробили на 1,2% продукції більше, ніж торік за відповідний період. «Зростання виробництва аграрної продукції господарствами населення є одним із ключових завдань Мінагрополітики», — наголосив Сергій Арбузов.

ЦИФРА ДНЯ

4,751 млн осіб становив пасажиропотік через аеропорти України протягом січня — травня 2013 року, що на 4,6% більше порівняно з відповідним періодом минулого року

Україна може вийти на рекорд

ПРОГНОЗИ. Експерти вважають, що цьогогоріч наші аграрії можуть зібрати 60 мільйонів тонн зерна

Газета для тих, хто приймає рішення

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА ДРУГЕ ПІВРІЧЧЯ 2013 РОКУ

ПЕРЕДПЛАТУ ПРИЙМАЮТЬ УСІ ВІДДІЛЕННЯ ЗВ'ЯЗКУ УКРПОШТИ

ОПЕРАТИВНО
друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, постанови уряду, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

ОБ'ЄКТИВНО
висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

КОМПЕТЕНТНО
на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

	для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів	для інших передплатників та підприємств і організацій
на 1 місяць	14 грн	36 грн
на 3 місяці	42 грн	108 грн
на 6 місяців	84 грн	216 грн

Соціальний передплатний індекс **40227** Передплатний індекс **61035**

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Вектор співпраці визначає політична культура

ПОРОЗУМІННЯ. Президент зустрівся з керівництвом Верховної Ради та головами парламентських фракцій

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

За круглим столом присутні обговорили широкий спектр запитань, пов'язаних із внутрішньою та зовнішньою політикою, економічною ситуацією в державі.

Та насамперед Віктор Янукович висловив жаль, що на зустріч не з'явилися представники фракції політичної партії «УДАР (Український Демократичний Альянс за Реформи) Віталія Кличка» та фракції Всеукраїнське об'єднання «Свобода». «Коли є бажання співпрацювати, можливо досягнути будь-якої мети заради держави і народу. Але в цьому разі мета у них, напевно, інша» — висловив він своє обурення.

На це голова фракції ВО «Батьківщина» Арсеній Яценюк заявив, що зустріч Президента з головами всіх парламентських фракцій — позитив, адже в кожній демократичній державі опозиція та влада мають вести прозорий діалог.

Скориставшись можливістю, він поставив запитання від опозиції щодо звільнення Юлії Тимошенко та відправки її на лікування за кордон.

Та водночас наголосив, що опозиція проголосує за всі необхідні законопроекти для підписання Угоди про асоціацію з ЄС.

Фото Михайла МАРКІВА

В ідеалі, опозиція та влада мають вести прозорий діалог

Політичний момент

До відома народних обранців Президент доніс різноманітну інформацію. Говорив про неприйнятні вимоги МВФ щодо підвищення ціни на газ для населення, зважаючи на виникнення в такому разі негативних соціальних наслідків. А ось підписання Меморандуму про поглиблення взаємодії між Україною та Євразійською економічною комісією, на його переконання, дає змогу Україні брати участь у роботі органів Митного союзу та висловлювати свою точку зору.

«Представник нашого уряду вже братиме участь у засіданнях цієї комісії, і Президент братиме участь у засіданнях Ради президентів, — наголосив він, додавши, що товарообіг України з країнами Митного союзу становить приблизно 63 мільярди доларів. — Дуже важливо, щоб ми мали цей інструмент, який сприяв би, щонайменше, збереженню товарообігу між нашими країнами».

Також Віктор Янукович сказав, що під час переговорів із газових питань на будь-якому рівні він ніколи не висловлювався за приватизацію вітчизняної ГТС. Навпаки, підкреслив, що її

модернізація спрямована на підтримку технічної надійності цієї системи, а також збереження певних обсягів прокачування газу. І цього можна досягти завдяки об'єднанню зусиль споживачів, транзитерів і постачальників газу. Тож без участі Верховної Ради рішення про створення консорціуму «Україна—Європа—Росія» не ухвалюватимуть».

Окрім цього, глава держави назвав недоречними розмови про можливе погіршення соціально-економічної ситуації у країні. Та акцентував, що Україна своєчасно виконує зобов'язання за внутрішні-

ми і зовнішніми боргами. При цьому держбюджет виконується на 100,6%, а соціальні видатки — на 100%, скорочено й дефіцит Пенсійного фонду. Окремо Президент попросив депутатів підтримати 17 законопроектів, спрямованих на поліпшення інвестиційного клімату в Україні.

Орієнтир на 5 липня

Потім Арсеній Яценюк окреслив позицію своєї фракції щодо дати проведення повторних виборів у п'яти виборчих округах: «Якщо вибори пройдуть 25 серпня, ми не встигнемо запросити іноземних спостерігачів. Ми як опозиція звертаємося і хочемо, щоб вибори були 27 жовтня».

Він попросив Президента дати доручення парламентській більшості про створення тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради з реформування виборчого законодавства та діяльності й порядку утворення Центральної виборчої комісії та передав лист за підписом трьох керівників опозиційних фракцій та аналітичні документи, підготовлені фахівцями опозиційних політичних сил.

У свою чергу, голова фракції Партії регіонів Олександр Єфремов підкреслив, що керівники опозиційних фракцій не бажають призначати повторні

вибори у п'яти округах, назвав причиною неефективної роботи ВР її блокування з боку опозиційних фракцій.

А голова фракції Комуністичної партії Петро Симоненко висловив думку, що нинішня ситуація у ВР пов'язана з наближенням чергових президентських виборів. Його фракція підтримує створення газотранспортного консорціуму зі збереженням ГТС у державній власності та проведення Всеукраїнського референдуму з визначення зовнішньополітичного вектора України.

Резюмував сказане голова Верховної Ради Володимир Рибак. Він вважає, що для налагодження продуктивної роботи опозиція має дослухатися до фракцій більшості, а більшість почути опозицію.

Президент, вислухавши зауваження, зробив висновок: усе залежатиме від політики наших відносин і політичної культури. Зі свого боку він готовий системно співпрацювати з парламентом. «Коли виконавча влада працює, найголовніше їй не заважати, а допомагати», — цитує його слова прес-служба Президента.

Глава держави наголосив, що якщо у Верховній Раді буде дотримано рівень політичної культури, він там виступить (орієнтовно 5 липня — в день закриття сесії).

Китай дає гроші на «Повітряний експрес»

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

НАЦПРОЕКТ. Державне агентство з інвестицій та управління національними проектами отримало офіційне повідомлення від Експортно-імпортного банку Китаю про відкриття фінансування Національного проекту «Повітряний експрес», повідомив голова відомства Владислав Касків.

За його словами, «Повітряний експрес» — це перший великий інфраструктурний проект, що втілюється на окупній основі. За всю історію незалежної України ще не реалізовувалось таких масштабних інфраструктурних об'єктів не за державні кошти.

«Кінцевим завданням реалізації проекту є наступна передача його в концесію або приватизація. Створити прибутковий інфраструктурний об'єкт допоможе наш стратегічний консультант компанія «Ernst & Young», — додав Владислав Касків.

Він зазначив, що відкриття кредитної лінії дає змогу вже зараз розпочати активну стадію будівництва швидкісного залізничного пасажирського сполучення між Києвом та міжнародним аеропортом «Бориспіль». Кредитною угодою також визначено генерального підрядника з китайського боку — Китайську державну компанію машинної індустрії та комплексних підрядів CMCEC.

Кредитні кошти мають виключно цільове призначення. Контроль за їх використанням здійснюватимуть Держінвестпроект та Експортно-імпортний банк Китаю.

Як зазначає прес-служба вітчизняного відомства, загальна сума кредиту становить 372 мільйони доларів США. Кредит виділятиметься двома траншами. Перший транш на 52 мільйони доларів буде використано для виконання проектних та підготовчих робіт. Другий — 320 мільйонів доларів — забезпечить безпосередньо будівництво інфраструктурних об'єктів.

Повна прибутковість проекту передбачає, крім прямої комерційної вигоди, також позитивні ефекти у суміжних галузях — транспорті, логістиці, туризмі, послугах.

Високі технології збільшують товарообіг

ПАРТНЕРСТВО. На часі — вільна торгівля з В'єтнамом

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Україна та В'єтнам мають намір розвивати співпрацю у високотехнологічних галузях економіки. Про це йшлося під час зустрічі Прем'єр-міністра Миколи Азарова з делегацією Центрального Комітету Комуністичної партії В'єтнаму на чолі із Заступником Генерального секретаря ЦК, Членом Політбюро та постійним Секретарем Секретаріату ЦК КПВ Ле Хонг Анем.

«В'єтнам традиційно посідає особливе місце серед партнерів України Південно-Східної Азії. Наші народи вже багато років пов'язують дружба та співробітництво. Приємно, що між нашими країнами підтримуються контакти на найвищому рівні», — зазначив Микола Азаров.

Позитивним чинником українсько-в'єтнамських

відносин, на його думку, є тенденція до постійного збільшення двостороннього товарообігу. «При цьому ми просимо в'єтнамське керівництво розглянути питання збалансованості експорту та імпорту в наших торговельно-економічних відносинах», — зауважив Микола Азаров, додавши, що в українсько-в'єтнамському співробітництві важливим є перехід від переважно сировинного складу товарообігу до взаємовідносин у сфері розвинутих технологій. «Нам потрібно переходити у нашому співробітництві на більш високий рівень», — переконаний Прем'єр-міністр.

Зараз Україна розглядає можливість підписання угоди про вільну торгівлю з В'єтнамом. На думку Миколи Азарова, цей документ значно спростить двостороннє торговельно-економічне співробітництво. «Ми дуже відповідально підійш-

ли до формування української частини міждержавної комісії. Її керівником призначено віце-прем'єр-міністра Костянтина Грищенка», — повідомив він.

Глава уряду подякував в'єтнамській стороні за готовність підтримати кандидатуру України на виборах непостійних членів Ради Безпеки ООН. «Ми, у свою чергу, обіцяємо вам підтримку кандидатури В'єтнаму на чергових виборах непостійного члена Ради Безпеки», — запевнив Микола Азаров.

Він також відзначив високий рівень співпраці України та В'єтнаму в галузі освіти: «Понад тисячу в'єтнамських студентів навчається зараз у наших вишах», — цитує слова Миколи Азарова департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну.

У свою чергу, Ле Хонг Ань зауважив, що В'єтнам

надає велике значення відносинам з Україною: «В'єтнам завжди підтримує Україну, ми постійно здійснюємо координацію дій на міжнародній арені. В'єтнам вітає відносини України з країнами Азійського регіону та сподівається, що Україна зробить важливий внесок у мир, стабільність і розвиток співробітництва в регіоні». Він переконаний, що пріоритетами для наших країн є посилення торговельно-економічного співробітництва, збільшення інвестицій та двостороннього товарообороту. «Я погоджуюся з Прем'єр-міністром щодо необхідності активізації співробітництва у високотехнологічних галузях економіки», — заявив Ле Хонг Ань.

Країни можуть активізувати співпрацю в багатьох галузях, зокрема освіти, культури, державної безпеки та національної оборони, туризму та спорту.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Енергоефективність тішить екологію

ПЕРСПЕКТИВА. Інвестиції у модернізацію очищують легені городян

Відділ новин «Урядового кур'єра»

Перебуваючи із робочою поїздкою на Луганщині, Віктор Янукович узяв участь у церемонії введення в експлуатацію першого енергоблока газогенеруючої електростанції комбінованого циклу ПАТ «Алчевський металургійний комбінат».

На місці події глава держави заявив, що реалізація проекту є результатом модернізації підприємства та сприятиме зменшенню екологічного навантаження. «Близько 20 відсотків інвестиційних коштів у цьому проекті спрямовано на поліпшення

екології», — зазначив Президент.

Окрему увагу він звернув на енергоефективність проекту, реалізація якого скоротить споживання газу. На переконання глави держави, зменшення навантаження на навколишнє середовище є важливим завданням у процесі модернізації металургійних підприємств. «Проблеми промислових міст — це, передовсім, екологічні проблеми. Якщо ми їх не розв'яжемо, життя у промислових містах України буде складним», — сказав він.

У свою чергу, генеральний директор ПАТ «Алчевський металургійний комбінат» Тарас Шевченко

зазначив, що завдяки впровадженню енергоефективних проектів за останні роки на комбінаті увосьме-ро скоротилося споживання природного газу та щороку значно скорочується рівень шкідливих викидів у атмосферу. До слова, будівництво газогенеруючої електростанції комбінованого циклу в Алчевську щороку скоротить обсяг викидів двоокису вуглецю більш ніж на 2,6 мільйона тонн. Вона вплине не лише на екологічну ситуацію в регіоні, а й забезпечить зростаючі потреби в електроенергії металургійного комбінату, основного промислового підприємства міста.

В рамках програми модернізації на підприємстві ведеться реконструкція доменного та сталеплавильного виробництв, що вимагає нових технічних рішень і підходів в енергетичній сфері, здійснюється будівництво другого енергетичного блока комбінованого циклу. Його планується ввести в експлуатацію 1 вересня цього року, повідомляє прес-служба Президента.

У рамках робочої поїздки Президента до області — відвідання ще кількох інфраструктурних об'єктів і виїзне засідання Ради регіонів. Докладніше про це читайте у наступному номері «УК».

Безпека залежить від кожного

Відділ новин «Урядового кур'єра»

ДОРОЖНІЙ РУХ. Під патронатом віце-прем'єр-міністра Костянтина Грищенка вчора у столиці розпочала роботу міжнародна конференція «Безпека пішоходів та велосипедистів».

Виступаючи перед делегатами зібрання, урядовець наголосив: «Ми пишаємося, що Україна отримала право провести в себе щорічний захід такої авторитетної установи з п'ятидесятирічної історії — Міжнародної організації з безпеки дорожнього руху (PRI). Наша держава зробила свідомий вибір на

користь європейської інтеграції, європейських норм і цінностей, зокрема і в частині захисту прав та безпеки пішоходів і велосипедистів».

Особливу увагу віце-прем'єр-міністр звернув на те, що на дорогах світу щороку гине понад 1 мільйон 200 тисяч людей та 50 мільйонів дістають травми різного ступеня важкості. «І українські дороги в цьому сенсі, на жаль, не є винятком. Щороку на них трапляється майже 200 000 ДТП, у яких близько 40 000 осіб отримують травми, і понад 5000 гинуть. Щодня аварії забирають життя 13 людей і калічають близько

сотні. 35 відсотків від загиблих у дорожньо-транспортних пригодах становлять пішоходи і велосипедисти», — підкреслив Костянтин Грищенко.

«Разом зі світовою спільнотою Україна приєдналася до проголошеного Генеральною Асамблеєю ООН Десятиріччя дій з безпеки дорожнього руху. У «Зверненні до співвітчизників з нагоди урочистого відкриття Десятиріччя дій з безпеки дорожнього руху, проголошеного ООН» (11 травня 2011 р. — прес-служба віце-прем'єр-міністра) Президент України закликав усі органи державної влади, політичні партії, рухи,

неурядові організації та громадян нашої країни підтримати зазначену Глобальну ініціативу Організації Об'єднаних Націй і розпочати активну роботу з наведення ладу на вітчизняних дорогах».

«Самими лише каральними заходами щодо безвідповідальних водіїв проблему розв'язати не можна. Нам потрібна масштабна роз'яснювальна робота та впровадження нових методик в організацію дорожнього руху, будівництво інфраструктури, безпеку транспортних засобів», — підсумував Костянтин Грищенко.

Баскетбольні таланти за помірну ціну

Валерій РЕКУНОВ, «Урядовий кур'єр»

КОШИК НЕ ПУСТУВАТИМЕ. 16 збірних, зокрема найсильніша команда Старого Світу — турецька, 11 спекотних серпневих днів, 72 матчі — такий формат чемпіонату Європи-2013 з баскетболу серед юнацьких команд, який наприкінці літа прийматиме українська столиця. Вчора розпочався продаж квитків на турнір, матчі якого пройдуть у київському Палаці спорту.

— Ми звернулися до МОК та ФІБА Європа з проханням сформувати максимально ліберальну цінову політику щодо продажу квитків, — повідомив під час прес-конференції віце-прем'єр-міністр Олександр Вілкул. — Наша мета — щоб максимальна кількість підлітків та всіх небайдужих до спорту могли відвідати баскетбольне свято. За погодженням з організаторами чемпіонату, частину квитків передадуть дітям-сиротам і дітям з обмеженими можливостями. Урядовець також зазначив, що діти, які відпочивають у літніх таборах Київщини, сформують групи підтримки для кожної з 16 юнацьких збірних, які виборюватимуть чемпіонське звання.

Організатори обіцяють, що перепусток вистачить усім шанувальникам помаранчевого м'яча

Тож квитки почали продавати 20 червня, їх можна придбати і в електронному вигляді через Інтернет (офіційний сайт змагань <http://u16men.ticketforevent.com>), і в паперовому — у касах Палацу спорту.

Як повідомив, презентуючи квиткову програму директор турніру Евробаскет-2015 Мар-

кіян Лубківський, під час юнацького чемпіонату головну спортивну арену країни розділять на два баскетбольні корти. Один квиток дає право на перегляд усіх чотирьох матчів, які проходять на одному корті в один день. Ціни на перепустки варіюються від 50 гривень на груповий раунд до

100 гривень на фінал. Є також квитки по 20 гривень.

Проведення турніру найсильніших команд континенту U16 — один з етапів підготовки України до чемпіонату Європи-2015 серед національних збірних та традиційне зобов'язання приймаючої країни перед ФІБА.

ПРОШУ СЛОВА!

Вірний друг телевізор

Дмитрій БУДКЕВИЧ
для «Урядового кур'єра»

Телебачення давно стало вірним другом кожного з нас. Важко уявити, що вдома немає телевізора. Однак дедалі частіше він став називатися «ящиком» і отримувати різні негативні характеристики, особливо від Інтернет-спільноти.

Історія телебачення починається ще у XX столітті — тоді це був потужний ривок у розвитку інформаційного світу. Інтернет почав надолужувати втрачене лише останні 20 років, та вже за цей час ми встигли і про нього почути багато поганого. Це можна назвати не лише боротьбою двох найсильніших засобів масової інформації за виживання, а боротьбою їх самолюбних прихильників. Інтернетом більше користується молоде покоління, телевізор популярніший серед старших людей. Боротьба мети не має, аргументи також слабкі — телевізор дурить людей, а Інтернет повністю зтягує людину у віртуальний простір без зворотного квитка. Хоч насправді в мережі так само багато «отупляючої» інформації, а деякі «телемани» так само стали залежними.

Питання небезпеки Інтернету порушували вже не раз. Якщо ж бути точнішим, то при розумному його використанні її немає. На жаль, людей, які вміють це робити, дуже мало, а більшість користувачів бездумно витрачає години на непотрібну їм інформацію. Розповідають навіть, що людина перестане існувати в її нинішньому вигляді, а зіллється воедино з комп'ютером. Таким песимістичним прогнозам можна не вірити, але куди далі приведе нас прогрес, справді ніхто не знає.

Телебачення, в свою чергу, звинувачують в умисному підштовхуванні процесу деградації людей. Загалом, це правда. Власники телеканалів мають чудову нагоду заробляти гроші всіма витонченими способами. Реклама алкоголю, хоч вона і заборонена, лунає 24 години на добу. І дитина змалечку цікавиться, що це за «перепелині яйця» та чому постійно рекламують козацький острів? До того ж актори, які неперевірено грають неземну насолоду від бажаної чарки, лише роздражнюють апетит у незміцнілих молодих мізках до «солодкого» забороненого плоду. Звісно, існує закон, який забороняє показ реклами алкоголю в денний час, проте виробники знайшли шпаринку — вони рекламують не алкоголь, а торгову марку. А навіть якщо заборонити це — все одно викрутаються. Таке свавілля ставить під сумнів принцип верховенства права — можливо, треба без суду, але по справедливості?

Політика на телебаченні — це окрема розмова. Ось, скажімо, треба «розпіарити» якусь людину чи ідею — і кожен день у новинах починають розповідати про те, як це добре, правильно і раціонально. Політичні ток-шоу, які мають найвищі рейтинги з усіх передач, успадкували античне гасло «Народу треба хліба і видовищ». А хіба це не видовище, коли всі перші обличчя країни готові одне одному перегризти горлянки, аби за них проголосували? Люди сміються з цього, але потім дружньо ідуть і обирають тих самих політиків.

Те саме видовище — всілякі танці, співи і талант-шоу. Можливо, 12-річний хлопчик зі Сваляви надзвичайно гарно грає на сопілці, але забивати таким весь ефір протягом дня — згубно для людей. Ціла плеяда «ментівських» серіалів впливає на людей не краще, різниця полягає лише в аудиторії: «таланти» для жінок, а детективи для чоловіків. Але гірше цього всього може бути лише одне — молодіжні передачі. Мабуть, там, на горі, вирішили найсильніший удар зробити саме на підрастаюче покоління. Передачі музикального та розважального характеру спрямовані на підсвідомі тваринні інстинкти, закликають людину лише «розслабитися» й не мають навіть мінімального натяку на інтелектуальне підґрунтя. Згадати лише «попсові» пісні — прямим текстом пропагується розбещеність, байдужість і головне — постійні розваги.

Цей список можна продовжувати нескінченно довго, критикуючи ледь не кожну передачу. Проблема телебачення полягає в тому, що воно більше не задає людям планку високої моралі, а намагається відповідати первинним інстинктам людини. Щоб порозумнішати, треба грати з сильнішим суперником. Тож телебаченню слід занурювати народ в інтелектуальне середовище, і тоді люди мимоволі стануть розвиватися. Але тут постає інше питання: а чи потрібні в нашій країні розумні люди?

Сім'я загиблої дитини отримує допомогу

РІШЕННЯ. На останньому засіданні Кабінету Міністрів прийнято розпорядження про виділення коштів у сумі 100 тисяч гривень для надання допомоги сім'ї дитини, яка загинула внаслідок нещасного випадку в санаторії «Юність», повідомляє прес-служба МОЗ.

Іншим розпорядженням уряду з резервного фонду державного бюджету виділено 12 835,5 тисячі гривень для проведення першочергових заходів із запобігання виникнення надзвичайної ситуації в будівлі корпусу № 6 дитячого закладу «Спеціалізований (спеціальний) санаторій «Юність» Міністерства охорони здоров'я України».

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 12 червня 2013 р. № 418-р
Київ

Про перерозподіл деяких видатків державного бюджету, передбачених Міністерству фінансів на 2013 рік, та внесення змін до розпорядження Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2013 р. № 76

1. Здійснити у межах загального обсягу бюджетних призначень, передбачених Міністерству фінансів на 2013 рік у загальному фонді державного бюджету (загальнодержавні витрати), перерозподіл видатків у сумі 75416,8 тис. гривень шляхом зменшення обсягу видатків споживання за програмою 3511590 «Обслуговування та погашення зобов'язань за залученими коштами під державні гарантії для здійснення капітальних видатків розпорядниками бюджетних коштів» та збільшення обсягу видатків розвитку за програмою 3511090 «Державні капітальні видатки, що розподіляються Кабінетом Міністрів України, в тому числі будівництво сучасного лікувально-діагностичного комплексу Національної дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит», реконструкція і розширення Національного інституту раку, будівництво спортивних споруд з штучним льодом, придбання медичного автотранспорту та медичного обладнання, підтримка реформування системи охорони здоров'я».

2. Внести до розпорядження Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2013 р. № 76 «Деякі питання використання у 2013 році державних капітальних видатків» — із змінами, внесеними розпорядженнями Кабінету Міністрів України від 20 березня 2013 р. № 149, від 29 квітня 2013 р. № 369 і від 27 травня 2013 р. № 376, зміни, що додаються.

3. Забезпечити:

1) головним розпорядником бюджетних коштів:

погодження перерозподілу видатків державного бюджету, передбаченого пунктом 1 цього розпорядження, та передачі бюджетних призначень, передбаченого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2013 р. № 76 «Деякі питання використання у 2013 році державних капітальних видатків» (з урахуванням змін, внесених цим розпорядженням), з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;

розроблення та затвердження у разі потреби порядків використання відповідних бюджетних коштів;

подання щомісяця до 5 числа Міністерству фінансів звіту про використання бюджетних коштів в розрізі бюджетних програм, напрямів, об'єктів та заходів;

2) після зазначеного погодження:

Міністерству фінансів — відкриття у разі потреби нових бюджетних програм та внесення відповідних змін до розпису державного бюджету;

Державній казначейській службі — перерахування бюджетних коштів відповідно до переданих бюджетних призначень та інформування Міністерства фінансів щомісяця до 10 числа про обсяги перерахування бюджетних коштів та касові видатки в розрізі головних розпорядників бюджетних коштів, бюджетних програм, напрямів, об'єктів та заходів.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО

розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 12 червня 2013 р. № 418-р

ЗМІНИ,

що вносяться до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 11 лютого 2013 р. № 76

1. У пункті 1 цифри «1701083» замінити цифрами «1776499,8».

2. У додатках до розпорядження:

1) у пункті 5 додатка 1:

в абзаці першому цифри «64891,7» замінити цифрами «89118,6»;

доповнити пункт абзацями такого змісту:

«реконструкції спортивного комплексу «Кіровоць» у м. Донецьку — 6440 тис.;

реконструкції регіонального спортивного комплексу «Олімпійський» у м. Донецьку — 4700 тис.;

оплати виконаних у 2012 році робіт з реконструкції регіонального спортивного комплексу «Олімпійський» у м. Донецьку — 225,6 тис.;

оплати виконаних у 2012 році робіт з реконструкції спортивного комплексу «Кіровоць» у м. Донецьку — 2861,3 тис.»;

2) доповнити додаток 2 пунктами 18—20 такого змісту:

«18. Погашення кредиторської заборгованості за придбане обладнання системи захисту транзитних переміщень (електронні замки з функцією GPS-GSM навігації) — 9804,6 тис. гривень (Міндоходів).

19. Капітальний ремонт мобільних систем сканування, здійснення заходів з відновлення їх працездатності — 32485,3 тис. гривень (Міндоходів).

20. Придбання ліцензійних прав та забезпечення висвітлення юнацького чемпіонату світу 2013 року з легкої атлетики — 18900 тис. гривень (Держкомтелерадіо).».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 5 червня 2013 р. № 430-р
Київ

Про передачу нерухомого майна у м. Києві до сфери управління Міністерства культури

Передачі будівлі та споруди (№ 10310007—10310012, 10310014—10310017) по вул. Лаврський, 11, у м. Києві з відання Національної академії медичних наук до сфери управління Міністерства культури.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

СПІВЧУТТЯ

Неочікувано пішов з життя Директор філії «Дирекція з будівництва та реконструкції газотранспортної системи»

ЯКУШЕВ Микола Вікторович.

Микола Вікторович був надзвичайно талановитим керівником, справжнім професіоналом галузі. Всі свої сили він віддавав своїй роботі. Його неочікувана смерть — важкий удар для близьких та рідних, для його колег та товаришів по роботі.

Ми завжди пам'ятатимемо його талант, його добру вдачу, його вміння вести за собою.

В цей день ми висловлюємо слова щирого співчуття його дружині — Марині Вікторівні, його синам — Михайлу та Олексію, всім близьким, друзям, колегам Миколи Вікторовича.

Від імені колективу ПАТ «Укртрансгаз»,
голова правління С. О. Вінокуров

Стихію простіше попередити

БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ. Підготовку до можливих екстремальних ситуацій влітку уряд тримає під контролем

Фото Михайла МАРКІВА

Умовна пожежа перевіряє готовність і злагодженість дій вогнеборців

Олександр БІТНЕР,
«Урядовий кур'єр»

Чергове засідання Державної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій під головуванням віце-прем'єр-міністра Олександра Вілкула розпочалося з найнагальнішого на сьогодні питання — попередження наслідків прохолодження великої води з Європи річкою Дунай. Підстав для занепокоєння більш ніж достатньо: за оцінками експертів, таких масштабних підтоплень низинних територій європейські країни не знали. Але якщо сусіди по континенту вже оговтуються, нам ще належить із ними поборотися.

Поки що добове підвищення рівня води на українській ділянці Дунаю складає від 3 до 10 сантиметрів, що менше, ніж критичні показники. І хоч Дунай ще підніматиметься, Гідрометцентр не прогнозує підтоплень, рівних до повеней у Німеччині, Чехії та Сербії.

Утім, для захисту людей від стихії в найвищий стан готовності приведені всі сили Держслужби надзвичайних ситуацій та військових, зазначив Олександр Вілкул.

Так, додатково в районі можливої повені вже передислоковано 1200 рятувальників та 400 одиниць спецтехніки, повідомив він. У разі помітного підвищення рівня води задіють рятувальні підрозділи і з інших областей. В цілодобовому режимі працює Міжвідомчий оперативний штаб, який координує дії центральних і місцевих органів влади та сил ДСНС разом із військовими.

Наразі на румунській ділянці Дунаю вода за добу піднімається на 7—28 см, це не критичний рівень. З румунською стороною відпрацьовано спільні дії щодо зниження рівня води з допомогою каскадів гідротехнічних споруд, завдяки чому пікові її рівні в межах Румунії будуть «зрізані», — повідомив віце-прем'єр. — Щодві години оперативні зведення лягають на мій стіл, отже уряд тримає ситуацію під постійним контролем, — наголосив Олександр Вілкул.

Велика вода — не єдиний головний біль Держкомісії. За прогнозами, впродовж липня-серпня очікується значне підвищення температури повітря, що неминуче означає високий рівень пожежної небезпеки. Причому по всій території краї-

ни. Варто зауважити, що завдяки превентивним зусиллям цього року вдалося вдвічі зменшити кількість лісових пожеж порівняно з відповідним періодом торік. Однак сформованому Міжвідомчому угрупованню сил міністерств оборони і внутрішніх справ, Держслужби надзвичайних ситуацій та Держагентства лісових ресурсів є чим займатися. Зокрема й працювати на випередження, постійно вести моніторинг розвитку пожежної ситуації і якомога оперативніше реагувати на загрози.

На сьогодні від ДСНС для протидії пожежам задіяно понад 50 тисяч осіб особового складу та більш як 10 тисяч одиниць спецтехніки. В регіонах з найбільшою небезпекою виникнення лісових пожеж чергує пожежна авіація, зокрема й сім вертольотів. Окрім того, охороною лісів від вогню безпосередньо займаються понад 300 державних лісгосподарських та лісомисливських підприємств. А ще — практично всі лісництва, 290 лісових пожежних станцій з технікою для профілактики і гасіння пожеж у лісах. Державним агентством лісових ресурсів та його територіальними органами ство-

рено мережу з 440 спостережних веж, з яких 177 обладнано сучасними телевізійними системами спостереження. Зараз увесь особовий склад агентства працює в режимі найвищої готовності, запевнив комісію його голова Віктор Сивець.

До речі, в розвиток протипожежної теми учасники засідання обговорили стан організації роботи та проблеми утримання підрозділів місцевої пожежної охорони, від готовності яких оперативно реагувати на пожежі в сільській місцевості залежить безпека багатьох людей і територій. На жаль, за останні десять років їх залишилося невинувато мало, а ті, що є, потребують підтримки місцевих органів влади.

Державна комісія також заслухала звіти про стан санітарно-епідеміологічного благополуччя населення в літній період 2013 року, забезпечення населення якісною питною водою, підготовку місць масового відпочинку на водних об'єктах до прийому відпочивальників та інші проблеми, пов'язані з підготовкою до літа. З усіх обговорених питань підготовлено відповідні протоколи доручення.

Акціонери стануть «заочниками»

УПРАВЛІННЯ. Зміни корпоративного законодавства сприятимуть розвитку вітчизняних компаній

Вікторія КОВАЛЬОВА,
«Урядовий кур'єр»

Верховна Рада 18 червня цього року ухвалила в першому читанні законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення діяльності акціонерних товариств» (№ 2037 від 17 січня 2013 року). Документ розроблений Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Його прийняття підвищить відповідальність учасників фондового ринку та зменшить маніпуляції на ньому.

Низка змін сприятиме удосконаленню діяльності АТ. Зокрема корегуються

механізми визначення ринкової вартості цінних паперів. А публічні акціонерні товариства, що пройшли процедуру включення акцій до біржового списку, зобов'язуються залишатися у ньому хоча б на одній з фондів біржі.

«Частково врегульовано колізію, коли певні емітенти вважали, що виконали вимоги законодавства, якщо одноразово включили свої акції до біржового списку будь-якої фондової біржі, а потім акції через відсутність торгів протягом 60 днів виключали з нього», — зазначає директор фондової біржі «Перспектива» Станіслав Шишков.

«На біржі мають торгуватися акції емітентів, які це заслужили. Інакше отри-маємо перекапіталізовані емітенти з нульовою ліквідністю», — застерігає президент інвестиційних фондів «Амадеус» Михайло Ройко.

Є у експертів і побоювання щодо проведення загальних зборів акціонерів шляхом заочного голосування. Вони занепокоєні, щоб при механізмах реалізації «фізиків» не заставили завіряти право на заочне голосування нотаріально (в США, наприклад, цей підпис не завіряють), а на практиці — достроково не відкрили конверт «голосуючого». На «заочку» давно перейшли акціонери всіх країн СНД.

Для заочного голосування передбачається класичний варіант, коли заповнені бюлетені відправлятимуть поштою. Так, дрібні акціонери матимуть змогу брати участь у зборах акціонерів у інших містах і навіть країнах. А поки що очна участь у таких зборах для інвесторів затратна, що обмежує їхні права і їхнє коло.

«Очне голосування без заочного» — кам'яна доба і крок назад», — вважають у Професійній асоціації корпоративного управління. Хоча допускають, що є небезпека фальсифікацій у новій процедурі, тому пропонують учасникам ринку вносити до другого читання свої пропозиції.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

П'ятикласникам приділять особливу увагу

НОВАЦІЇ. У Каневі підбили підсумки всеукраїнської акції «Нові стандарти — нова школа»

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Хоч надворі — розпал літа, а освітяни напружено працюють над підготовкою до нового навчального року. Тут, окрім матеріально-технічної бази, як зауважують у департаменті освіти і науки Черкаської облдержадміністрації, потрібні неабиякі зусилля щодо модернізації всього навчально-виховного процесу.

Як відомо, недавно розпочалося втілення в життя нового Державного стандарту початкової загальної освіти, який затверджений урядом ще 2011 року. Зокрема йдеться про впровадження інформаційно-комунікаційних технологій — всі учні, починаючи з 2 класу, з

першого вересня освоюватимуть та використовуватимуть їх у практичній діяльності. Ще однією особливістю стандарту є введення нових програм вивчення іноземних мов, згідно з якими учні в усіх школах країни з першого класу почнуть вивчати одну іноземну мову, а починаючи з п'ятого класу — другу.

Як повідомила директор департаменту освіти і науки Черкаської облдержадміністрації Галина Гаврилюк, загальноосвітні навчальні заклади області закінчують підготовку до роботи за новим Державним стандартом. Приміром, у Каневі здійснено комплекс заходів до впровадження нових нормативів. Окрім розв'язання завдань поліпшення сані-

тарно-гігієнічного стану, організації харчування та медичного обслуговування учнів, велика увага приділена оснащенню шкіл комп'ютерною технікою, підвищенню кваліфікаційного рівня вчителів інформатики та іноземних мов. Допомогла в цьому й Всеукраїнська акція «Нові стандарти — нова школа», підсумки якої недавно підбили в Каневі за участю заступника міністра освіти і науки Бориса Жебровського.

Посадовець зауважив, що обмін делегаціями освітян на рівні областей, районів, міст і шкіл, започаткований міністерством два роки тому, дав змогу виявити позитивний досвід організації навчально-виховного процесу, знайти нестандартні

рішення, педагогічні новації і родзинки у їхньому впровадженні в навчальний процес. Таке постійне спілкування допомагає як самому міністерству, так і керівникам навчальних закладів. Дуже важливо, щоб освітяни в різних куточках нашої держави могли звірити правильність своїх рішень, побажити позитивне в роботі своїх колег.

З 1 вересня нинішнього року у всіх школах розпочинається поступове впровадження нового Державного стандарту базової та повної загальної середньої освіти й нових навчальних програм з усіх базових дисциплін. Серед основних новацій є вивчення учнями п'ятих класів двох іноземних мов, початок вивчення інфор-

матики з 2-го класу, посилення використання здоров'язберігаючих технологій та приділення підвищеної уваги природничій та екологічній освіті.

Окремим блоком на серпневих конференціях, зазначив Борис Михайлович, планується винести тему п'ятого класу. Однак перед тим заступник міністра запропонував обговорити проблеми адаптації учнів (а може, й батьків та вчителів) на засіданнях секцій класних керівників п'ятих класів. До 1 вересня доцільно б організувати і батьківські збори. Як свідчить практика, зниження успішності й загострення проблем — навчальних, соціально-емоційних, проблем зі здоров'ям — особливо помітні при переході з початкової

школи до п'ятого класу. Це пов'язано не тільки зі звиканням дітей до нових умов навчання, а й з особливостями передпідліткового й раннього підліткового віку. Успішність процесу адаптації п'ятикласників багато в чому залежить від узгодженості вимог класного керівника та вчителів-предметників, спадковості в роботі педагогів початкової та середньої школи.

Дуже важливо, підкреслювалося на «круглому столі», присвяченому підсумкам акції «Нові стандарти — нова школа», продовжити започатковану міністерством ще одну всеукраїнську акцію — «Дай руку, першокласнику!», а першого вересня провести для них незабутнє свято.

Інвалідність — не хрест на житті

ФОРУМ. У Луганську люди з обмеженими фізичними можливостями ділилися досвідом перемагати обставини

Жінки, прикуті до інвалідних візків, показали, якими яскравими особистостями можна бути за будь-яких обставин

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

«Жінка з інвалідністю» — міфи і реальність — так спочатку назвали групу в соціальній мережі, а через півтора року віртуального спілкування вперше активісти зібралися на міжнародний форум. За «круглим столом» обговорити проблеми до Луганська приїхали представниці багатьох регіонів України, Росії, Білорусі та Молдови.

Ще в Інтернеті визначили понад сто тем для обговорення. Однак найпалкішу дискусію викликала проблема внутрішніх сімейних стосунків.

З одного боку, за спостереженнями настоятеля Свято-Іоанно-Предтеченського чоловічого монастиря архимандрита Варфоломія, почастишали випадки, коли чоловіки залишають

своїх дружин, які в силу обставин стали інвалідами. Саме в той час, коли жінка найбільше потребує підтримки та допомоги, її зраджують. Зараз у суспільстві в цілому нівелюється й знижується статус такого поняття, як «інститут сім'ї», наголосив він. «Тож необхідно розгорнути потужну виховну роботу в сфері сім'ї та молоді, допомогти, навчити, як діяти в подібній ситуації, переконати, що інвалідність — не вирок», — вважає священик.

З іншого боку, як зазначає голова Луганської обласної молодіжної громадської організації «Асоціація молодих інвалідів Східного Донбасу — Схід» Тетяна Баранцова, проблема нерозуміння в сім'ях, де батьки внаслідок інвалідності дитини не бачать можливостей для її зростання, не підштовхують свою незвичну дитину до навчання. Такі

батьки потребують допомоги юристів та психологів для подолання внутрішніх сімейних труднощів.

Розвінчання поширених у суспільстві хибних уявлень про жінку-інваліда — ця тема й стала головною на луганському форумі. «Непривабливість такої особи, непридатність до шлюбу, невідповідність вимогам для отримання роботи — все це міфи й стереотипи», — заявила Тетяна Баранцова. І навила приклади своїх колег, які успішно стали мамами й виховують дітей.

«Інвалідність не ставить хрест на житті людини, вона надає нам друге дихання, — підтримала колегу Наталя Крук, успішний київський адвокат. — Треба вчитися перемагати обставини». І це порада скоріш не подругам за обставинами долі, а загалом суспільству.

Служитимуть закону й правопорядку

ВИПУСК. 866 курсантів Харківського національного університету внутрішніх справ стали лейтенантами міліції

Світлана ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

Дипломи про закінчення вищого навчального закладу вручили 644 юнакам та 222 дівчатам. З відзнакою ХНУВС закінчили 62 випускники. За попередньою інформацією, служити в харківській міліції та в області залишаться 152 молоді фахівці, а решта приступлять до виконання своїх обов'язків в інших регіонах України.

За багаторічною традицією, урочистості з нагоди посвячення вчорашніх вихованців університету в захисники правопорядку проходили на головному плацу навчального закладу. Їх вітали багато гостей. Серед них — заступник міністра внутрішніх справ України — керівник апарату Сергій Лекар, директор Департаменту матеріального забез-

печення МВС України Павло Зінов, заступник начальника Головного слідчого управління МВС України Олег Татаров, голова Харківської обласної державної адміністрації Михайло Добкін, начальник ГУМВС України в Харківській області генерал-майор міліції Олег Демченко й інші представники правоохоронних органів регіону, місцевої влади і вищих навчальних закладів.

— За чотири роки навчання з юних хлопців і дівчат зросли і змужніли офіцери міліції, — зазначив, відкриваючи захід, ректор ХНУВС Сергій Гусаров. — Гідне покоління правоохоронців сьогодні приєднується до старших товаришів, які чесно стоять на варті громадського спокою, захищаючи закон, істину і справедливість.

У своїй промові ректор університету щиро подяку-

вав Президенту України та керівництву МВС України за увагу до навчального закладу і підтримку. Він також розповів про позитивні зрушення та покращення усіх напрямів роботи університету — впорядкували гуртожитки, лекційні зали, аудиторії, спеціалізовані класи та вдосконалили навчальний процес.

Заступник міністра внутрішніх справ України — керівник апарату Сергій Лекар, вітаючи випускників, закликав молодих лейтенантів міліції постійно захищати інтереси громадян України, служити закону й правопорядку. Це, за його словами, стосується всіх працівників органів внутрішніх справ, незалежно від звань та посад. Тільки за цих умов органами правопорядку буде виконаний обов'язок правоохоронців перед народом і державою.

Пліч-о-пліч з товаришами по навчанню

ПОГЛЯД У СВІТ

«Я хотіла б застерегти Україну від помилки»

Євродепутат
Лена КОЛАРСЬКА-БОБІНСЬКА

«Сланцевий бум» охопив Польщу кілька років тому. Оскільки ця країна так само, як і Україна, залежить від поставок газу від одного постачальника, вона міцно ухопилася за можливість диверсифікації. Тепер Україна йде услід за Польщею, маючи на шляху до раю дешевого сланцевого газу такі ж проблеми, які довелося долати і нашим сусідам. Євродепутат, член Комітету з питань індустрії, досліджень та енергетики Лена Коларська-Бобінська вважає, що Україна повинна скористатися польським досвідом для здобуття енергетичної незалежності.

Розбити монополію

УК Пані Лена, чи є сьогодні сланцевий газ реальною альтернативою російському газу в Європі?

— Його не можна називати повною і єдиною альтернативою. Адже для того, щоб повністю замінити російський газ, були б потрібні величезні обсяги сланцевого газу. Проте, гадаю, це чудова можливість диверсифікувати джерела енергії у тих країнах, які мають його запаси. А це і є один з найліпших способів зменшити залежність від російського газу чи від іншого його монопольного постачальника. На сьогодні одна з головних цілей ЄС полягає у бажанні стати енергоне залежнішими і якомога ефективніше використовувати власні енергетичні ресурси. Одним із них є відновлювальна енергія, іншим — зріджений природний чи сланцевий газ. Ми повинні виробити спільну європейську стратегію, скеровану на зменшення залежності від зовнішніх енергоджерел, їх диверсифікацію і, водночас, скорочення обсягів споживання енергії, що досягається завдяки запровадженню сучасних технологій на виробництвах та у побуті.

УК Наскільки Польща залежить від російського газу?

— Я зараз не назву вам точну цифру, але Польща дуже залежна від російського газу, майже на сто відсотків, і разом із Литвою платять найвищу у ЄС ціну за один кубометр. Це тому, що ми ще не добудували власного терміналу з прийому зрідженого газу (LNG) у Свиноуйсьці, котрий, як ми сподіваємося, почне функціонувати наприкінці 2014 року і прийматиме зріджений газ, доставлений до берегів Польщі з Кувейту та інших арабських країн.

УК Чи можна вже говорити про якісь конкретні результати, приваємні у сфері розвідки сланцевих родовищ у Польщі?

— Ми пробурили вже 44 свердловини, щоб встановити реальні запаси сланцевого газу. Серед них є дві-три, в яких, вже відомо напевне, ці запаси доволі істотні. Проте є й багато інших, про обсяги сланцевого газу в яких ми ще не знаємо. Крім того, може поставити й питання, наскільки при-

бутковий буде його видобуток, оскільки в певних місцях зробити це складно. Два-три роки тому, коли розмови про сланцевий газ лише починалися, ми добре усвідомлювали, що шлях від розвідки до видобутку займає близько десяти років. Наприклад, в Англії цей процес розпо-

європейські вимоги, інформувати своїх громадян, що вона дотримується цих правил, а не лише схвалила їх, то, гадаю, цього буде цілком достатньо, аби видобуток сланцевого газу успішно розвивався у вашій державі.

УК Тобто, на вашу думку, прогресивне національне законодавство у сфері екології є запорукою безпечного видобутку сланцевого газу?

— Взагалі-то, так. Проте це так само, як і з атомними станціями. Ніхто не застрахований від інцидентів та непередбачуваних ситуацій. Проте за контрольованих умов усе має бути гаразд. Тому, на мою думку, найголовні-

Сланцевий газ — чудова можливість диверсифікувати джерела енергії

чався раніше, і вони вже мають сланцевий газ. А ми стоїмо лише на початку цього шляху.

Страх невідомого

УК Наскільки небезпечними є екологічні наслідки видобутку сланцевого газу?

— Звичайно, ми повинні дуже уважно ставитися до думки громадськості і поділяти її побоювання з приводу ймовірного впливу видобутку сланцевого газу на довкілля. Адже без згоди громади держава просто не зможе розвивати його видобуток. Для того щоб убезпечити себе від можливих ризиків, наприклад, Польща запровадила доволі суворі внутрішні правила і норми екологічного контролю. Деякі інвестори навіть скаржилися, що ці норми занадто жорсткі. Проте вони необхідні для того, щоб люди мали впевненість: держава таким чином стоїть на варті їхніх інтересів. Крім того, я сподіваюся, що воно буде схвалено і прийнято загальноєвропейські екологічні норми. Тож якщо Україна дотримуватиметься високих стандартів екологічного контролю і при цьому візьме на озброєння

ще — вести строгий контроль за діями компаній і обговорювати кожен їх крок.

УК Як у Польщі місцева громада реагує на початок буринь робіт у тій місцевості, де виявили поклади сланцевого газу?

— Я хотіла б застерегти Україну від помилки, якої під час розробки кількох родовищ припустилася Польща. Річ у тім, що надзвичайно важливим є відверте спілкування з громадою у тих місцевостях, де планується буриння свердловин для розвідки покладів сланцевого газу. Польща вже має негативний досвід, коли газовидобувні компанії розпочинали роботи, не порадившись із місцевою громадою. Це породило хвилю гніву й обурення. Люди були налякані, бо все, що вони знали про сланцевий газ, було чулками і переказами з інших вуст. Почалися масові протести, що змусило ці газові компанії припинити роботи і піти з польського ринку. Проте у Польщі є чимало інших місць, де компанії, врахувавши помилки своїх попередників, успішно ведуть процес буриння. Бо перед тим, як почати роботи, вони все обговорили з місцевими жите-

ДОСЬЄ «УК»

Лена КОЛАРСЬКА-БОБІНСЬКА. Депутат Європарламенту. Здобула освіту в Університеті Варшави за спеціальністю «соціологія». Має звання доктора філософії та соціології. Довгий час займалася науковою роботою і входила до складу рад різноманітних наукових установ і соціологічних центрів Європи. У різний час була членом Комітету омбудсмена Польщі, дорадчого комітету Світового банку з питань боротьби з корупцією, урядового комітету з питань євроінтеграції. Автор понад 300 наукових публікацій, має державні нагороди.

лями. Я особисто у своєму окрузі провела кілька таких інформаційних зустрічей, за участю експертів з національного Інституту геології, чиновників, які відповідають за екологію у регіоні, та представників місцевих влад. Оскільки громада більше довіряє їм, а не речникам газових

УК Чи популярна взагалі в Польщі відновлювальна енергетика: сонячна, вітряна та біогаз?

— Так, вона набуває дедалі більшої популярності. Але внутрішні законодавчі норми, які регулюють використання цього виду енергії, ще неповні. Ми завершимо роботу над ними найближчим часом, бо такою є вимога Єврокомісії. На розвиток відновлювальної енергетики ЄС планує виділити Польщі великі кошти, але для цього ми повинні мати належну законодавчу базу.

Сила інформації

УК Чи уряд Польщі підтримує фінансово інформаційні кампанії щодо сланцевого газу?

— Така підтримка є. Але ось, наприклад, я отримала грант від Європейської комісії на проведення такої інформаційної кампанії, яка розпочнеться восени. Буде проведено тендер, який і визначить, яка саме організація отримає гроші.

УК Україні може бути цікавим ваш досвід...

— Безумовно, я можу допомогти. Мій офіс у Любліні готовий поділитися, що і як ми робили, крок за кроком. Оскільки, на мою думку, такі інформаційні кампанії мають очевидну користь.

УК Ви чули розмови про те, що «Газпром» фінансує антисланцеву кампанію в Європі?

— Звичайно, чулки про спонсорство «Газпромом» антисланцевих кампаній до мене доходять. Хоча жодних прямих доказів цього я не маю. Проте є факти, які свідчать, що розвиток цієї сфери енергетики сприяється «Газпромом» як прямию конкуренцією. Деякий час тому я перебувала в групі депутатів Європарламенту, яких було запрошено до штаб-квартири «Газпрому» (вони запросили всіх членів Комітету ЄП з питань індустрії, досліджень та енергетики, але лише кілька парламентаріїв вирішили прийняти це запрошення). Ми обговорювали питання сланцевого газу, і представники «Газпрому» заявили, що не вважають видобуток сланцевого газу, який є екологічно небезпечним, побутовою справою, і взагалі, сланцевий газ, на їхню думку, це просто фантом. Спершу я була здивована, що представники «Газпрому» виявилися настільки відданими справі захисту довкілля, оскільки їх важко зарахувати до лав любителів екології. А потім я вловила зв'язок і подібність між аргументами, якими оперують деякі неурядові організації з приводу сланцевого газу, та «Газпромом». Що і як їх поєднує, мені важко сказати. Проте не викликає сумніву той факт, що подальший розвиток видобутку сланцевого газу в Європі призведе до зниження цін на газ. А це вже пряма загроза фінансовим інтересам «Газпрому».

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

ЖУРНАЛІСТСЬКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

Коли підштовхування до прірви видають за благо

СИТУАЦІЯ. На Сумському НВО імені Фрунзе спалахнув конфлікт між акціонерами, який на руку закордонним конкурентам і пагубний для підприємства. В його причинах розбирався кореспондент «УК»

Василь ТУГЛУК,
«Урядовий кур'єр»
Київ — Суми — Київ

Чи не найтривожніше у ситуації, про яку йтиметься, — намагання однієї зі сторін втягнути у конфлікт колектив. Це, звичайно, може принести його ініціаторам додаткові дивіденди, але працівникам об'єднання — нові проблеми. По суті, людей, користуючись їх неознаністю в економічних нюансах та використовуючи популістські заклики й обіцянки, намагаються перетворити в знаряддя руйнації виробництва, яке є головним фінансовим джерелом забезпечення їхніх життєвих потреб. Та чи не найгірше, що головним, так би мовити, механізмом розкручування подій, що дестабілюють роботу Сумського науково-виробничого НВО імені Фрунзе, став... президент цього підприємства. На запитання: «Чому та кому це вигідно?», спробуємо відповісти в ході аналізу подій і фактів, що передували нинішнім.

Сплатив, не сплатив...

У послужному списку Володимира Лук'яненка понад 30 років керівної роботи на Сумському НВО імені Фрунзе. Про це він час від часу нагадує під час спілкування з журналістами, як і про свої нагороди та заслуги. Проте є питання, на які він узагалі уникає прямої конкретної відповіді. В цьому журналіст під час прес-конференції минулого тижня. До речі, завдяки їй відпала потреба спілкуватися з Володимиром Матвійовичем безпосередньо в автогра цього матеріалу, оскільки почути більше, ніж він сказав під час цього публічного заходу, напевно, вдалося б. А вже навіть кількарізові спроби представників ЗМІ дізнатися, як він з директора державного підприємства перетворився на власника другого за величиною пакета акцій НВО, успіхом так і не увінчалися. Він лише розповів про легальне походження 7% цінних паперів, одержаних, за його словами, від держави під час акціонування НВО. Щодо решти, сумарна кількість яких разів у п'ять перевищує озвучену цифру, то це, як кажуть, покрито туманом.

Але якщо небажання назвати суму коштів, одержаних від продажу частини своїх акцій власнику «Смарт-Холдингу» Вадиму Новинському, ще можна якось пояснити, то наступне — аж ніяк. Мається на увазі відповідь на запитання стосовно того, чи сплатив він податки з одержаного прибутку. Судячи з емоційного

Продукція сумських машинобудівників користується попитом майже у 40 країнах світу

спічу на кшталт «сплатив не сплатив, не про те питає», поповнення державної казни для Володимира Матвійовича, очевидно, не є пріоритетом. Але з'ясовувати останнє повинні податківці, журналістів же цікавило, з яких саме пір «прозрів» президент об'єднання — до чи після продажу частини своїх акцій. Під «прозорінням» маються на увазі його публічні виступи з різкою, найчастіше неконструктивною критикою дій керівництва НВО, нічим не підтверджені звинувачення на адресу другого акціонера, який володіє найбільшим пакетом акцій підприємства, поширення абсурдних даних про роботу самого об'єднання. Однак представники ЗМІ не звернули уваги на одну важливу деталь: майже зневажливу оцінку перспектив НВО імені Фрунзе та запал, з яким Володимир Матвійович розповідав про досягнення російського «Гідромашсервісу» — одного з головних конкурентів сумських машинобудівників. Більше того, якби вони проаналізували не лише публічні висловлювання, а й конкретні дії президента об'єднання, то змогли б побачити, наскільки одне не пов'язується з іншим. Й переконатися, що запевненнями про вболівання за долю трудового колективу, як і благими намірами, дорогу вимощують, мабуть, усі знають куди.

Дорогий президент

Отже, почнемо з того, чи завжди слова підкріплені конкретними справами. Для цього не обов'язково копатися в архівах, можна просто проаналізувати події, що відбувалися на підприємстві вже цього року. Так, чотири місяці тому в канцелярії публічного акціонерного товариства «Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання імені Фрунзе»

зареєстрували заяви про дострокове припинення повноважень від чотирьох членів наглядової ради. Для людей, які не знають нюансів роботи акціонерного товариства, цей факт ні про що не говорить, а для підприємства несподіваний «сюжет» став фактично початком блокування його роботи. Річ у тім, що наглядова рада вважається легітимною, якщо в її складі не менш як семеро осіб. Оскільки ж свої повноваження припинило чотири з дев'яти її членів, то в такому складі вона не може ухвалювати рішень, закріплених за нею статутом. А це широкі повноваження у фінансово-кредитних та поточних питаннях роботи підприємства. Тому параліч роботи наглядового органу загалом негативно позначився на всій фінансово-господарській діяльності об'єднання зокрема і його колективу загалом.

Звичайно, на такий крок «втікачі» з наглядової ради пішли не спонтанно, і це підтвердив Володимир Лук'яненко в ході згадуваної вже прес-конференції. Мовляв, так вирішили поставити на місце того, хто, маючи найбільший пакет акцій, не зважає на думку інших акціонерів. Аргументація більш ніж сумнівна, коли врахувати, що й загальні збори акціонерів у квітні не відбулися через відсутність кворуму. Зокрема через неучасть у них одного з найголовніших акціонерів і водночас президента об'єднання Володимира Лук'яненка та представників «Смарт-Холдингу». Це при тому, що саме до компетенції загальних зборів віднесено прийняття рішення про спрямування коштів із прибутку на модернізацію виробництва, преміювання працівників підприємства тощо. Однак понад 290 мільйонів гривень замість того, щоб поліпшити фінансове становище об'єднання та добробут трудового колективу, так і залишили-

ся не розподіленими. Отже, в цьому випадку поставили на місце вже не одну особу, а весь колектив. Чи не правда, дивне вболівання за підприємство з боку Володимира Матвійовича?

І ще одне. Окрім версії конфронтації, озвученої Володимиром Лук'яненком, існує ще одна, в основі якої, начебто, його особиста образа на нинішнього керівництво НВО. Про неї він не говорив прямо, але обурювався тим, що нинішній генеральний директор, на вимогу голови наглядової ради, пише йому листи з проханням надати звіт про те, що зроблено для підприємства за п'ять років президентства.

Широ кажучи, раніше вважав що це функція президента суто представницька для одного з найбільших акціонерів. Але, якщо вимагають звіт, то тут, очевидно, вже йдеться, так би мовити, про коефіцієнт корисної дії. Тобто про співставлення затратних на конкретну особу коштів і їх віддачу. Проте дізнатися офіційним шляхом, скільки ж іде на утримання президента та його апарат, не вдалося. В адміністрації підприємства послалися на комерційну таємницю, хоча сам Володимир Матвійович у своїх публічних виступах не раз її порушував. Тож довелося шукати обхідні шляхи здобуття інформації.

Зіставлення одержаних із кількох джерел даних та виведена з них середня сума, щиро кажучи, шокувала. І не стільки тим, що утримання президента та його «свити» обходиться підприємству більш ніж 10 мільйонами гривень на рік. Парадокс в іншому: ця сума дорівнює понад половині коштів, які виділяють на соціальні потреби всього 12-тисячного колективу. Воістину, дорогий президент в об'єднанні!

Враховуючи, що Володимиру Матвійовичу цього року відмовили у фінансуванні всього апарату через

небажання звітувати про свою п'ятирічну діяльність на посаді президента, то особиста образа могла стати першопричиною початку «бойових» дій проти нинішнього керівництва та дискредитації роботи підприємства. У свою чергу представники акціонера, який володіє найбільшим пакетом акцій, мають теж підстави сприймати діяльність Володимира Лук'яненка з певними застереженнями. І не лише через його останні публічні виступи...

Що за ширмою конфлікту?

У матеріалі вже згадувався російський холдинг «Гідромашсервіс» (ГМС). За словами генерального директора НВО імені Фрунзе Олексія Цимбала нині ця структура — один з головних конкурентів сумських машинобудівників на ринку насосного та компресорного обладнання. «Останнім часом ми брали участь у понад 10 тендерах, де нашим основним суперником була компанія ГМС. Найвідчутніша для нас конкуренція за проект «Ямал-Газ» вартістю понад 200 мільйонів доларів. Нині ми боремися ще за чотири дуже солідні замовлення, і знову наш головний конкурент — ГМС», — зазначив Олексій Юрійович.

Для того, щоб зрозуміти, чому російська компанія на слуху в сумських машинобудівників, варто зробити невеликий екскурс у недалеке минуле, скориставшись публікацією в російському журналі «Експерт». У ній зокрема зазначено: «Справжній прорив «Гідромашсервісу» зробив із повною новотою акціонера — Володимира Лук'яненка молодшого... Справу вибувдовування власного насособудівного холдингу, але вже в Росії, продовжив Володимир Лук'яненко-молодший, який спершу представляв інтереси НВО в РФ. Лук'яненко-молодший ввійшов в акціонерний капітал у 2005 році. Мабуть, не випадково того ж року «Гідромашсервіс» зумів консолідувати контрольний пакет акцій сумського «Насосенергомашу»...

А продовженням цієї історії стало те, що через два роки ще два підприємства, пов'язаних з НВО імені Фрунзе, а разом із ними і досвідно-конструкторська база перейшли під контроль росіян. Після того, як ГМС торік купив завод «Казань-компресормаш», він почав претендувати на головну роль у російському нафтогазовому машинобудуванні та став основним конкурентом НВО імені Фрунзе.

Тепер звернемо увагу на одну цікаву деталь: фінан-

сові результати роботи «Гідромашсервісу» завдяки «поглинанню» доброго десятка підприємств у кілька разів вищі, ніж у сумчан. А його син, за словами Володимира Матвійовича, має до 30% акцій ГМС, що у фінансовому еквіваленті значно більше, ніж прибуток усіх акціонерів сумського НВО. Чи не виникає перед Володимиром Лук'яненком дилема — конкурувати з сином, або навпаки — допомагати йому. Очевидно, над цим задумалися і на НВО імені Фрунзе, коли почали з незрозумілих причин поступатися на тендерах російським машинобудівникам. На додачу уявімо, що президент і акціонер НВО віддасть акції, що в нього залишилися, своєму синові. Мабуть, саме тоді можна буде побоюватися спроб рейдерського захоплення НВО. Але аж ніяк не сьогодні, коли Володимир Матвійович намагається звинуватити у цьому найбільшого акціонера підприємства. Адже класика рейдерства полягає в тому, що акціонер із найменшим відсотком акцій через суди, корупційні зв'язки і схеми намагається довести підприємство до банкрутства, щоб потім забрати його за безцінь. Тож перш ніж висувати звинувачення комусь, не зайвим було б подумати, чи не перетвориться воно на бумеранг.

Безумовно, ситуація в НВО нині непростая, але «пророкування» Володимира Лук'яненка щодо банкрутства підприємства спростовується досить легко: торік його колектив виготовив та відправив замовникам продукції майже на 3,1 мільярда гривень і нині бореться за нові замовлення на суму понад 2,5 мільярда доларів. Стосовно скорочень працюючих, то вони велися за минулого, а не нинішнього керівництва, в тому числі коли гендиректором був Володимир Матвійович. Тому важко не погодитися з одним із керівників НВО, який у розмові з автором цього матеріалу зазначив: «Володимир Матвійович у свої 76 років має повне право на відпочинок. Зі своїми проблемами ми розберемося без сторонньої допомоги. Головне, щоб колективу не заважали працювати».

І на завершення про висловлювання Володимира Лук'яненка, що його підтримують усі: від президента України до мера Сум. Стоєчно останнього — не сперечатимусь, оскільки вони разом працювали. А ось щодо глави держави, то дізнавшись про реальні причини конфлікту, напевно, він стане на сторону того, хто своїми діями підштовхує найбільше машинобудівне підприємство України, умовно кажучи, до прірви.

ЖНИВА-2013

Україна може вийти на рекорд

Україна почала жнивувати: вже збирають великий хліб чотири південні області й Автономна Республіка Крим.

Мине зовсім небагато часу — й цю «вахту» підхоплять інші регіони. Цього року, за даними деяких експертів, ми можемо вийти на абсолютний рекорд, якого ніколи ні в радянській, ні в незалежній Україні ще не було, — 60 мільйонів тонн зерна. Саме таку цифру в коментарі кореспондентові «УК» називає керівник аналітичного відділу консалтингової агенції «ААА» Марія Колісник.

Щоправда, Міністерство аграрної політики та продовольства дає дещо нижчий прогноз — 54—55 мільйонів тонн. Але меншу цифру врожаю-2013 від поважного відомства можна зрозуміти, адже це звичайне перестраховування, особливо стосовно пшениці та кукурудзи. Останню культуру збирають восени, тому важко прогнозувати, яким буде результат.

«Ми прогнозуємо, що пшениці матимемо 22 мільйони тонн. Цього року середня врожайність культури висока — 34 ц/га. Поки що непогано визріває кукурудза, проте, якщо в період цвітіння стоятиме сильна спека, урожай зберемо менший. Нині показник її врожайності оцінюємо на рівні 27—28 ц/га. Найбільше на сьогодні від погодних умов постраждав ярий ячмінь», — зазначає Марія Колісник.

Можливо, такий великий урожай цього року ми можемо зібрати завдяки тому, що господарства підготували якісну техніку як для посівної, так і для жнивування. До того ж, фермери блискуче працювали на посівній, адже цього року, як ми всі знаємо, весни практично не було — в середині квітня на полях ще тримався сніг, а в травні вже радувало очі літо. Проте й цього року аграріям не допомогли дешевим кредитуванням і вони знаходили кошти для боротьби за врожай де хто міг.

Як триває підготовка до жнивування в деяких центральних областях України, читайте в матеріалах наших кореспондентів.

Вінниччина. Кожний день на вагу золота

За кілька днів в південних районах хлібороби дадуть старт жнивам, у тому числі й на Вінниччині, — в одному з найпотужніших аграрних регіонів країни. Початку збиральної кампанії з нетерпінням чекають механізатори, орендарі паїв, бюджет, переробні підприємства — та всі, бо зерно рухає життя — це хліб, гроші, капіталовкладення, продукція, корми тощо. Зрештою, імідж нашої держави як житниці у світі. До речі, в обсягах валового виробництва сільськогосподарської продукції в області частка галузі рослинництва становить 70 %. Тому ставлення до жнив звідусіль відповідальне.

Урожай очікується високий, адже сіяли добрим насінням, належно піджили та захистили посіви, а ясні дощі, які почалися з другої декади травня, сприяли формуванню колоса та зернівки. За словами директора департаменту агропромислового розвитку облдержадміністрації Миколи Неїлика, цього року прогнозується зібрати понад 4 мільйони тонн зерна. У тому числі пшениці — 1,44 млн тонн, жита — 13,1 тис. тонн, ячменю — 478 тис. тонн, кукурудзи — понад 2 млн тонн. Це дасть змогу повністю забезпечити продовольчі потреби у зерні,

Фото з сайту sozhnews.info 15

За прогнозами, цього року зберуть 22 мільйони тонн пшениці

створити запаси концентрованих кормів для годівлі тварин, поголів'я яких значно збільшилося. Крім того, понад один мільйон тонн зерна передбачається реалізувати за межі області — на вітчизняний і зовнішній ринки.

За оперативними даними, площа до збирання ранньої групи ярих зернових зернобобових культур (без кукурудзи на зерно) та ріпаку становить майже 617 тисяч гектарів. Тож обсяг роботи величезний, однак і техніка нині потужна, високопродуктивна. Маючи понад 3120 зернозбиральних комбайнів, підготовлених до роботи, вінницькі хлібороби можуть зібрати врожай самостійно. Та зважаючи на те, що у жнива кожний день на вагу золота, з інших регіонів буде залучено 548 потужних комбайнів. У цілому навантаження на один зернозбиральний комбайн становитиме 175 гектарів.

Для проведення жнив, догляду за посівами і заготівлі кормів господарства надбали до потреби дизельного пального 75 %, бензину — 77%. Решту з нафтобаз доберуть в міру виконання робіт. Та чи мають за що вони його купувати?

За січень-травень цього року порівняно з аналогічним періодом

минулого року обсяги виробництва в сільгоспідприємствах області зросли у 2,4 раза. До речі, це найвищий показник у країні. Господарства уклали форвардних контрактів з Аграрним фондом на закупівлю понад ста тисяч тонн зерна і вже отримали, як і передбачається, половину суми — майже 90 мільйонів гривень.

Крім того, ПАТ «Державна продовольчо-зернова корпорація України» уклало із сільськогосподарськими підприємствами контракти з форвардної закупівлі майже 48 тисяч тонн зерна.

Урожай є де зберігати. В області працює 57 сертифікованих зернових складів. Будуються нові. Зокрема, цього року буде введено в експлуатацію 8 елеваторів загальною потужністю 227 тисяч тонн.

Тож вінничани технічно й організаційно підготувалися, щоб провести жнива в оптимальний термін. «У цілому маємо добрі перспективи на отримання високих врожаїв та валового збору зернових», — зазначив директор департаменту агропромислового розвитку облдержадміністрації Микола Неїлик.

Черкащина. Дозріває добрий урожай

На ланах Черкащини дозріває добрий урожай. Ось-ось жнивारी розпочнуть косовицю пшениці. За прогнозами експертів, збирання ранніх зернових розпочнеться вже у кінці червня. У жнивах цього року буде задіяно близько 2000 зернозбиральних комбайнів, із них 800 високопродуктивних. З початку року додатково закуплено 178 одиниць нової техніки на 61 мільйон гривень.

— Є всі підстави сподіватися, що жнива в області пройдуть швидко та організовано, а хліба зберуть без утрат, — сказав заступник голови облдержадміністрації Анатолій Івашкевич. — Усі господарства подбали про додержання правил техніки безпеки, зокрема забезпечили механізаторів вогнегасниками, здійснили інші протипожежні заходи. Жнивирів забезпечать послугами харчування та побуту. Працюючи з повною віддачею, кожен механізатор має змогу одержати досить високий зарібок.

Щодо наповнення регіонального фонду продовольчим зерном, то кожен район має виконати відповідне замовлення протягом двох місяців із початку жнив.

Обсяг зерна, яким регіональний фонд має бути наповнений до 1 вересня нинішнього року, становить 55 тисяч тонн. Аби зацікавити сільгоспвиробників у постачанні високоякісної продукції, в області реалізовується дієвий механізм розрахунків та фінансової підтримки.

Зібравшись напередодні жнив у Шполянському районі, аграрії області підкреслювали, що вони живуть не тільки хоч і напруженим та відповідальним, але коротким періодом жнив. Хлібороби говорили про проблеми, а також про розподіл коштів.

Так, торік від орендної плати за землю сільські ради отримали від орендарів 27 мільйонів гривень. Кошти спрямували на ремонт та будівництво доріг, ремонт шкіл, дитячих садочків, освітлення вулиць тощо. Тим часом не всі виконують укла-

дені соціальні угоди. У зв'язку з цим критиці було піддано кілька підприємств з Тальнівського та Монастирищенського районів.

Одним із актуальних питань розвитку аграрного сектору області є створення сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів. З цією метою в області розроблена спеціальна програма, розрахована до 2015 року, у рамках виконання якої на Черкащині вже створено та зареєстровано 58 таких кооперативів. У них працює понад 1,5 тисячі осіб.

Як свідчить досвід, кооперативи об'єднують малих і середніх сільгоспвиробників та допомагають господарствам вийти на ринки збуту своєї продукції, забезпечити населення якісними товарами.

Крім того, це допомагає залучати до роботи молодих фахівців. Щороку вищі навчальні заклади випускають 15 тисяч юнаків і дівчат з аграрною освітою. Більшості з них складно влаштуватися на роботу.

Допомогти їм у цьому мають і кооперативи, надавши перше робоче місце молоді та створивши умови для повернення молоді в сільську місцевість. Якщо заснувати повноцінні кооперативи, це допоможе швидко відродити село. Один кооператив створює 100 робочих місць на фермах, теплицях, об'єктах соціальної інфраструктури. Тобто формується обсяг потреб на трудові ресурси десятирічної роботи українських аграрних вишів.

Той, хто забуває про соціальну сферу, нагадав учасник зібрання, директор СТОВ «Агрофірма «Маяк» Герой України Микола Васильченко, прирікає село на поступове вимирання.

Торік товариство спрямувало на соціальні потреби села суму, яка в перерахунок на кожен гектар становить понад 300 гривень. Дбають тут про постійне підвищення зарібку працівників, тому люди ходять на роботу з хорошим настроєм.

Полтавщина. Комбайни вийдуть у поле на декаду раніше

У зв'язку з погодними умовами цього року на Полтавщині збір урожаю ранніх зернових розпочнуть приблизно на декаду раніше, з 25—27 червня. Перші комбайни тут стартуватимуть на полях з озимом пшеницею та ріпаком. А зібрати в області ранні зернові треба буде на 404 тисячах гектарів, на 67% площ яких дозріває озима пшениця. До цієї надважливої роботи планується залучити близько 2000 одиниць техніки, 44% якої — сучасні високопродуктивні машини імпортного виробництва. Про це повідо-

мив заступник директора департаменту агропромислового розвитку Полтавської облдержадміністрації Семен Москаленко.

За його даними, вся наявна в області збиральна техніка до роботи готова, та ще зі сторони залучать до 70 машин. У разі форс-мажору полтавчани розраховують на кримчан, котрі обіцяють підсобити комбайнами. А от збіжжя нового врожаю готові прийняти 52 сертифіковані регіональні склади та елеватори загальною місткістю майже 6 мільйонів тонн.

У ПРАВОВОМУ ПОЛІ

Спокуси приватного розшуку

ТЕРИТОРІЯ ЗАКОНУ. Кореспондент «УК» з'ясовувала, як отримати послуги детектива й не потрапити на гачок шахрая

СВОЇ КОМЕНТАРІ
ЗАЛИШТЕ TUT
UKURIER.GOV.UA

Тетяна БОДНЯ,
«Урядовий кур'єр»

Замовити стеження за зневірним чоловіком, відшукати зникле майно, зібрати досє на конкурента — це лише незначний перелік послуг, які сьогодні пропонують приватні детективи. Правоохоронці стверджують, що, на відміну від сусідньої Росії, діяльність таких фахівців розшуку в нашій країні поки що поза законом. Самі ж детективи кажуть, що діють цілком легально, а серед їхніх клієнтів зустрічаються й мільйонери, які прагнуть врятувати своїх близьких від серйозних проблем. Хоча подобиць таких випадків не розповідають, посилаючись на етичні норми.

Слідство ведуть репортери

В Інтернеті можна легко відшукати десятки пропозицій від приватних детективів, які проводять розслідування на замовлення. Частина з них досить відверто позначає основний напрямок діяльності, але більшість намагаються працювати «під прикриттям». Наприклад, примудряються отримати ліцензію, щоб працювати під вивіскою агенції журналістських розслідувань. Ще частина детективів реєструють свої фірми під виглядом підприємств, пов'язаних зі збором інформації. Такими є консалтингові компанії, що займаються дослідженням ринків. У їх компетенції — перевірка благонадійності партнерів по бізнесу.

Відмінність такої консалтингової компанії від детективного агентства в тому, що одним лише збором інформації справа не закінчується. Адже головне завдання сьогоднішніх бізнесменів часто полягає не в тому, щоб перевірити на «охайність» партнера по бізнесу або з'ясувати плани конкурентів, а знайти на них компромат, який потім завжди можна обернути на свою користь. Частина замовлень, які виконують приватні детективи, вимагає комплексного підходу, тому вартість розробки об'єкта подекуди може обчислюватися десятками тисяч доларів. Правда, є й такі «умільці», які готові порушити закон навіть за невеликі гроші. Але робота в такому випадку повинна бути не дуже складною.

Кореспондент «УК» зателефонувала приблизно десятку подібних контор. Але отримати конкретну інформацію було непросто. Детективи, з якими вдалося поспілкуватися, поводити себе як справжні шпигуни. Називати прізвища і посади не хотіли, в офіс не запрошували.

Одному з них довелося розповісти історію про те, що наймаю для немовляти няньку, яку хочу перевірити на наявність судимості, дізнатися, чи не наркоманка вона, чи не страждає серйозними захворюваннями.

Співрозмовник, який представився Євгеном Віталійовичем, сказав, що за триста доларів надасть мені будь-яку інформацію про стан її здоров'я. І запевнив: якщо вона зверталася в психоневрологічний або шкірно-венеричний диспансер та перебуває на обліку, я про це дізнаюся.

«Ми відскануємо всі документи, які знайдемо, й надішлемо на вказану вами електронну адресу», — пояснив він. — Якщо цікавить поглиблена перевірка, можна людину супроводжувати день-два, спробувати встановити її зв'язки, але це вже на ваш розсуд».

За таку послугу тариф у два рази дорожчий. Правда, співрозмовник переконував, що гроші будуть витрачені не дарма.

А ось витяги з сайту іншого детектива: «Якщо Вас обдурили шахраї, у Вашої фірми пропадають грошові кошти, Вам не повертають кредит або у Вашому сімейному житті не все гаразд, тоді Ви

Нерідко детективи маскуються під журналістів

журналістського розслідування.

Наступному детективові представляюся керівником департаменту кадрів комерційної структури та прошу його перевірити 10 співробітників нашої фірми. І відразу отримую відповідь: «Ми можемо подивитися автобіографічні дані, перевірити на наявність судимостей, приводів до міліції, виїхати за місцем їх проживання, погово-

ційні права громадян, які є недоторканими, правоохоронні органи мають вжити заходів щодо притягнення винних осіб до відповідальності, в тому числі кримінальної».

Але що робити, якщо з людиною сталося лихо, а ті самі правоохоронці не можуть допомогти і звернення до детектива справді конче потрібне? Як відрізнити професіонала від шахрая й кому вигідно, щоб в Україні не ухвалювали відповідного закону і детективи працювали в «тіні»? З такими запитаннями кореспондент «УК» звернулася до Всеукраїнської асоціації приватних детективів.

«У зв'язку з цим хочу звернутися до законодавства батьківщини Шерлока Холмса — Великобританії, — розповідає віцепрезидент цієї асоціації Сергій Сенік. — У цій країні, де професія приватного детектива існує понад 200 років, найстаріша у світі національна асоціація приватних детективів (АВІ), яка у цьому році відсвяткувала сторіччя від дня створення, закон, що регулює діяльність детективів, був ухвалений лише 2011 року. І відсутність такого закону жодним чином не заважала професіоналам розшуку працювати, допомагаючи своїм клієнтам вирішувати їх завдання та розслідувати, разом з поліцією, кримінальні справи.

Так само в Україні держава створила сприятливі умови для зайняття приватною детективною діяльністю, адже в національному Класифікаторі видів економічної діяльності (КВЕД2010) чітко вказано, що діяльність приватних детективів законна і дозволена. А саме клас 80.30 «Проведення розслідувань в Україні» включає: діяльність із розслідування та діяльність детективів, а також будь-яку діяльність приватних детективів

незалежно від типу клієнта або цілей розслідування. Отже, для легальної роботи в правовому полі України приватному детективу закон не потрібен, адже приватна детективна діяльність як складова сектору недержавної безпеки — це один з незаборонених видів бізнес-діяльності, що не підлягає ліцензуванню. Але, з огляду на те, що в засобах масової інформації постійно мусують тему «незаконності» детективної діяльності, в суспільстві насаджують створений кінематографом образ людини, що порпається в брудній білизні, пропагують неприйняття такої потрібної професії, ми вважаємо, що закон, що чітко регламентуватиме діяльність приватних детективів в Україні, потрібен».

За словами мого співрозмовника, українське суспільство має викривлене поняття про цю діяльність. Якщо вдасться донести до громадян, що такі послуги справді соціально важливі, тоді приватні сищики вийдуть із тіні. Що ж до відповідного законопроекту, то асоціація розробила його спільно з Українським союзом промисловців та підприємців.

«Також хочеться спростувати міф про протидію прийняттю такого закону МВС та СБУ. Представники ВАПД активно співпрацюють з цими структурами в плані опрацювання та вдосконалення цього документа», — зазначив Сергій Сенік.

Розвідка боєм

Людам, які потребують послуг приватного детектива і не хочуть залишитись без коштів, Сергій радить на сайті детективного агентства в першу чергу знайти Свідоцтво про державну реєстрацію підприємства. Вписавши номер ЄДРПОУ такого підприємства на сайті Державного підприємства «Інформаційний ресурс»,

отримати інформацію про це агентство. Також потрібно звертати увагу на те, що на своїх сайтах шахраї часто викладають багато свідочств та інших документів у нечитабельному вигляді — це перша ознака того, що таке агентство віртуальне.

Серед послуг, які мають найбільший попит сьогодні, — розшук осіб, що пропали безвісти, проведення приватних розслідувань, профілактика дитячої злочинності та наркоманії, розслідування неправомірного використання торгових марок та багато інших послуг, що не входять до компетенції правоохоронних органів та силових структур України.

«До одного з агентств звернулася жінка з проханням знайти дитину, яку вона залишила в пологовому будинку 1978 року. Вдалося дізнатися про долю цієї дитини і встановити, що нині вона проживає в Іспанії, — наводить приклади такої роботи Сергій. — До іншого агентства звернувся чоловік з проханням провести розслідування — його син вештається невідомо де, приходить збуджений, поведінка дитини стала неадекватною. Коли чоловік звернувся з цим проханням у міліцію, йому відповіли, що це не входить до компетенції правоохоронних органів. Працівники агентства з'ясували, що хлопця підсадили на наркотики, вони виявили нове коло його спілкування й визначили двох дилерів, що постачали наркотичне зілля. За допомогою працівників ОБНУ вдалося забезпечити для них «державне утримання». З хлопцем почав працювати професійний психолог агентства».

Серед цікавих завдань Сергій Сенік називає й такий випадок. В одному з обласних центрів сталося згвалтування. Міліція встановила особу гвалтівника. Але до цього він перетнув державний кордон і завербувався до французького Іноземного легіону.

Батьки дівчини прагнули справедливості. Перед детективом поставили завдання — вступити до Іноземного легіону, знайти гвалтівника і, доставивши його в Україну, здати в руки міліції.

Детективу на все це знадобилося п'ять місяців. Одного дня з літака, що прибув з Парижа в Бориспіль, вийшло двос короткострижених чоловіків. Один з них перебував у стані сильного алкогольного сп'яніння. На виході з аеропорту п'яного чекав наряд міліції, що приїхав з іншого обласного центру. Це був гвалтівник, якого повернули в руки українського правосуддя...

Фото Олександра ЛЕПЕТУХИ

ОСВІТА

«Дискусія про підручник історії — тема, яку порушуватимуть вічно»

**Директор Інституту інноваційних технологій і змісту освіти
Олександр УДОД**

Останні 20 років, як хвилі у бурхливому морі, то піднімаються, то затухають дискусії щодо підручника з історії. От і нещодавно в Інституті історії НАН провели «круглий стіл» на тему «Викладання больових точок історії України ХХ століття у школах». Про що йшлося, чому тема порушується вкотре, зрештою, чи з'ясовуються істини і як подібні конференції впливають на роботу в школі? На ці та інші запитання відповідає модератор «круглого столу», голова експертної ради Міністерства освіти і науки з історичних наук професор Олександр УДОД.

УК Олександр Андрійовичу, добре це чи погано, що нерідко одну й ту ж саму подію автори різних підручників трактують по-різному?

— Пригадайте, єдиний підручник з історії вже був. І саме він побив усі рекорди за накладом — це Короткий курс історії ВКП(б). За часів Радянського Союзу, в 1938–1953 роках, він перевидавався 301 раз, 42,8 млн примірників його перекладено на 67 мов. Ви і список цих мов не складете.

Я понад 30 років працюю у сфері історичної освіти, знаю, як творилися підручники у радянські часи і як вони народжувалися на початку 1990-х років, знаю, яка ситуація в Європі. Маю сказати, що проблема підручника, насамперед підручника з історії, — це вічно актуальна тема. Останнім часом посилюється полеміка щодо статусу підручника, його змісту, особливо щодо історії України ХХ століття.

Сучасний український підручник характеризує саме варіативність. Підручники створено за стандартом, навчальною програмою і, відповідно до результатів конкурсного відбору, видаються 2–3 варіанти підручника з історії України чи всесвітньої історії для окремого класу.

УК Але ж це не вносило ясності при трактуванні окремих питань.

— Гадаю, ідеальним варіантом стане публічна дискусія щодо контрверсійних питань, консенсус і позиція більшості, які трансформувалися б у зміст програм та підручників. Натомість нині є потреба постійно вести діалог: фахівці-історики — науковці — методисти — вчителі історії. «Круглий стіл» став ще однією сходинкою у взаєморозумінні для вироблення спільної освітньої стратегії.

Підручник нині не єдине джерело знань, за яким діти опановують програмний матеріал. Більш того, він за своєю консервативністю поступається іншим джерелам, сучаснішим (Вікіпедія, історичні сайти).

УК Але до того, що там пишеться, треба ставитись критично. Отже, школа має давати учням базу для осмислення сприйняття інформації.

— Упевнений, що сучасні школярі добре знають історію, мають чіткі, сформовані уявлення. Доказом

цього є результати ЗНО, наприклад, які публікуються у звітах Українського центру оцінювання якості освіти. Історію України часто обирають для ЗНО, і цей предмет постійно перебуває на 2–3-му місці серед десятка предметів у рейтингу.

УК Як цю проблему формулювали інші учасники дискусії?

— Виховувати навички критичного мислення, але й дотримуватися нейтральних формулювань, — така позиція більшості.

Зокрема, не погоджується з тим, що на першому місці у підручнику

Зважати й на те, що українське суспільство не є єдиним, пропонує автор програм та підручників, кандидат історичних наук Ігор Щупак.

Є різна історична пам'ять, а тому різне бачення історичних процесів, особливо тих, які відбувалися у ХХ столітті. До контрверсійних належать питання, пов'язані з історією визвольного руху, з війнами, геноцидами, етнічними чистками, масовими репресіями тощо. Тобто ті, які зачіпають значні групи населення. Це і Голодомор, і Голокост, і Волинська трагедія, і депортація кримських татар. Тож у сучасному підручнику якомога нейтрально має бути сформульовано сутність того чи того історичного явища та визначення понять.

УК Чи може один автор врахувати всі відтінки проблем?

— Утворити авторські колективи та обрати модель підручника — так відповіли на запитання учасники «круглого столу». Підручник, який рекомендовано на загальнодержавному рівні, не має права

Опановуючи історію, молодь повинна насамперед навчитися критичному мисленню

з історії мають стояти фактографічні знання, доктор історичних наук, професор кафедри історії Національного університету «Києво-Могилянська академія» Наталія Яковенко. Їх можна викласти й у фактографічній таблиці, вважає вона. На першому місці має бути, по-перше, виховання навичок критичного мислення, а по-друге — соціалізація, тобто ототожнення себе саме з цією історією.

Основною складовою підручника з історії України ХХ століття професор вважає гармонізацію історичних пам'ятей. Наголошуючи, що в академічній історії, а тим більше в підручниковій, не може існувати поняття правди і об'єктивності, Наталія Яковенко радить перейти від настановчого дискурсу до відкритого. Ми не вносимо у підручник оцінкових мотивів, окрім єдиного сюжету, наголошує вона.

писати одна людина, зазначала професор кафедри всесвітньої історії і методики навчання Київського університету імені Бориса Грінченка Оксана Салата. Вона впевнена, що підручник має створюватися як проект, до якого увійдуть науковці вищої школи та вчителі загальноосвітніх навчальних закладів. У написанні текстів справедливо уникати суб'єктивної точки зору. Так, колективи авторів мають створювати і підручники, і посібники, й упорядковувати документи.

Професор Станіслав Кульчицький сказав, що дійшов такого висновку: лише вчитель разом з науковцем можуть створити справді сучасний підручник. Хоча б тому, що науковець далекий від спілкування з дітьми і не знає, як його формулювання можуть сприйматися. А вчитель це знає. Важливо створювати методичні

ДОСЬЄ «УК»

Олександр УДОД. Народився 1957 року в селі Тарасівка Запорізької області. Закінчив історичний факультет Запорізького державного педагогічного інституту. Один з творців сучасної моделі історичної освіти в Україні: автор державних стандартів, концепцій, програм, підручників та методичних посібників з історії. Національний експерт Ради Європи з питань історичної освіти. Під його керівництвом розроблено Національну стратегію розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки. Голова експертної ради Міносвіти з історичних наук. Заступник голови спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій Інституту історії України НАН України та Інституту педагогіки НАПН України. Автор понад 300 наукових праць. Член-кореспондент НАПН України, доктор історичних наук, професор. Директор Інституту інноваційних технологій і змісту освіти Міністерства освіти і науки, завідувач відділу української історіографії Інституту історії України НАН України.

посібники, адже для вчителів вони вкрай потрібні.

Скільки б ми не писали підручників, завжди їх будуть критикувати, додав він. І до цього треба ставитися нормально. Треба вдосконалювати програми. Навіть на основі однієї програми можна створювати абсолютно різні підручники.

На думку вчителя історії Олександра Гісема, є дві моделі під-

допомогти учням та студентам розібратися у складних явищах. Нині ми маємо брати до уваги нові реалії, зокрема соціальні медіа. Не забуваймо, що всі студенти, зокрема на Заході, читають Вікіпедію. Щоб написати будь-яку роботу, вони користуються цим ресурсом. Я вважаю, що історики не мають права дозволити аматорам, ентузіастам по-своєму писати історію на цьому ресурсі.

УК Здебільшого історія тлумачиться фактами воєн. Але люди не лише воювали, творили революції, але й займалися буденними справами. Як через них донести правду минувшини?

— Історія повсякденності — як люди жили насправді — це не тільки інший погляд на історію, це інша, нова методологія історії. А тому прагнемо вивчати контраверсійні питання через історію повсякденності.

Через історію повсякденності можна навіть показати історію війни не з точки зору воєначальників, а як жила людина кожного дня в умовах війни: і на фронті, і в тилу. Якщо подивитися і співпережити з людьми всі 1418 днів і ночей Великої Вітчизняної війни, то всі люди зрозуміють: справді війна — це зло.

Розповім, як ми працювали над текстом підручника з історії для 5 класу. Серед тем, які розглядаються у підручнику, — питання про Києво-Печерську лавру, Успенський собор, який був зруйнований в роки війни. Не заглиблюючись у суперечливі подробиці, ми вирішили написати: «війна не пощадила навіть святині».

УК Олександр Андрійовичу, можна погодитись із вами, що зустріч за «круглим столом» — лише сходинка у взаєморозумінні між істориками. Чи можна сказати, що ця дискусія окреслила певні рамки толерантності, за які професіоналу виходити не можна?

— Справді, толерантність — одна з передумов написання об'єктивного підручника історії. Коли автор це враховує, особисті емоції і пристрасті він підпорядковує науковому аналізу. Такий підхід має бути визначальним.

УК Як і в медицині, при написанні підручника автор має керуватись правилом «Не зашкодь!». Чи не так?

— Звичайно. І цьому питанню учасники розмови приділили належну увагу. Наголошувалось, що автор має прищепити учням спільні національні цінності. Сприятиме формуванню національної ідентичності, забезпечуючи толерантне ставлення до культурної різноманітності в державі.

Микола ПЕТРУШЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

РАКУРС

Ільницю годують... камінь і глина

МОЖЕМО. В ринкових перетвореннях село не лише вижило, а й піднялося

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

Кожен сьомий житель Закарпаття заробляє на хліб насущний за межами краю. Це за скромними підрахунками, бо дехто з експертів вважає: закарпатських заробітчаних поза рідним краєм ще більше. Однак не так багато, як деінде, «блукаючих» шукачів роботи серед жителів Ільниці...

Працювали
з самим
Патоном

Від райцентру — міста Іршава — село Ільниця віддалене лише на чотири кілометри. Відоме з 1450-го, село молодше за місто на 109 років. А за населенням вони майже однакові. Втім, нині міський статус більше пасує Ільниці, ніж Іршаві. Тут діють три великі підприємства, в розпалі — спорудження четвертого. Люди вибудовують таке життя, яким його хочуть бачити, на своїй землі. Йшли до цього поступово і болісно, долаючи незнайомі раніше рифи ринкової економіки.

— У 1996-му ми, щоб вижити, випускали до 140 видів товарів народного вжитку, — зустрічає на території Ільницького заводу механозварювального устаткування головний механік Іван Попович. — Перейшли на лопати, вила, тачки, кавомолки, лапшорізки... Заробляли на хліб без масла. Кожен знав, що настануть кращі часи, але для цього підприємство треба зберегти. Йти більше не було куди, тож за малу зарплату працювали на совість.

Колись завод був єдиним в СРСР, який випускав обладнання для механізації зварювальних робіт. Працював і на замовлення Інституту Патона. Підприємство забезпечувало механічними апаратами для зварювання союзівських газів і трубопроводів. Це давало багатомільйонні надходження, забезпечувало соціальні гарантії. Нині з колишніх 900 робітників і адмінперсоналу залишилося 200, однак вони випускають ту саму продукцію, що й раніше. І гордяться тим, що зберегли профіль, не дали розтягнути по гвинтиках на металобрухт обладнання.

— Попри те, що багато обладнання застарілого, воно цілком працездатне, бо ретельно бережемо. Але є й нові верстати з числовим програмним управлінням, здатні різати плазмою й киснем. Маємо два виробничі майданчики, — розповідає начальник механоскладального цеху Іван Козарь. — Поряд з маніпуляторами для зварювальних робіт (різної вантажопідйомності) вже тривалий час випускаємо

У начальника механоскладального цеху Івана Козаря (зліва) і токаря Василя Штефаня на двох — понад 80 років стажу на заводі

твердопаливні котли. На них попит не спадає, тим більше, що забезпечуємо будь-яку потужність, потрібну замовникові.

Підтвердженням слів Івана Юрійовича слугував готовий до відправлення котел 100-кіловатної потужності. А поряд — ільницькі напівавтомати для зварювання, здатні виконувати кільцеві та поздовжні зварні шви на трубах різних діаметрів, а також на деталях складних конфігурацій. І нині їх замовляють на будівництво великих трубопроводів. Не втратили зв'язків і з Росією, яка є замовником таких агрегатів.

Раніше це підприємство саме замовляло проекти (їх виконував дослідний інститут у Києві), завдання ж меншої складності лягали на власне конструкторське бюро. Тепер тут змушені самотужки мислити і проектувати, використовуючи накопичений досвід. Прикладом у творчості є нестарючий ветеран праці токаря Василь Штефань. Дотепер для нього не втратила вартості нагорода ще радянської доби — орден Трудової Слави III ступеня.

Ось лише з молоддю підприємству не таланить. Раніше мало власну навчальну базу: були свої токарі, фрезерувальники, карусельники, розточники, свердлильники, зварювальники... На підприємстві хочуть повернутися до старого: навчати в себе молодих фахівців.

Мої співбесідники на заводі вже понад сорок років. Може, тому й зберегли його, бо зріднилися й не хочуть з ним розлучатися.

У шахти —
жіноче обличчя

Два десятиріччя тому з Ільницької шахти, де видобували буре вугілля, відправлено останні ваго-

Керівник підприємства Катерина Федорець: буре вугілля дешевше за дрова, а тепла дає більше

ни цього палива, яке видобували тут з 1946 року. Розпад союзнаї держави і перехід до ринку копальня не пережила. Засноване в 1998 році на її базі ТзОВ «Лігніт» крок за кроком відновлює і ринок збуту, і довіру до бурого вугілля як виду палива. Потреба в ньому після різкого подорожчання природного газу зросла.

Буре вугілля залягає майже на поверхні (пласти на глибині від 4 до 30 метрів), тож його можна видобувати кар'єрним способом. Саме це й приваблює підприємця з Донецька, кандидата технічних наук Григорія Федорця. Викупивши залишки майна (від нього залишилася лише контора) і сплативши два мільйони гривень за всі види заборгованості, новий власник взявся доводити ефективність видобування бурого вугілля.

Директор підприємства, створеного на базі збанкрутілої шахти, — 25-річна

Катерина Федорець. Вона єдина в Україні жінка, що очолює копальню. Про її молодий вік зайве й казати.

Дипломований юрист, Катерина за допомогою досвідченого маркшейдера Олександри Яцури опановує таємниці вуглевидобування. В Олександри Іванівни позаду — майже піввіковий стаж роботи на «закритій» шахті.

В Європу —
з її стандартами

— За півроку після початку робіт зрозуміли, що звичний спосіб видобування не годиться, бо не забезпечує високої якості продукції, — розповідає Катерина Федорець. — Тепер опановуємо сучасніші підходи. Для надійного обліку продукції вже придбали агрегат, здатний точно виміряти вагу грузовика до 30 тонн. Новий стрічковий механізм вантажиться паливо потрібної фракції в автомашину

просто в кар'єрі, звідки воно потраплятиме до замовників. А ще побудуємося сланцевих порід і бруду у вугіллі. Відкриємо пункти з дрібногуртового продажу цього палива в населених пунктах. Воно ж бо дешевше за дрова і дає більше тепла.

Днями першу 150-тонну партію вугілля відвантажили в Чехію. Там задоволені природними характеристиками вугілля, однак вимагають більшої його чистоти. Це забезпечить роторний екскаватор, який для копальні готові придбати.

— Якби наше вугілля мало той самий код, що й деревина, ми б усю Європу ним накрили, — поглиблює розмову Катерина Василівна. — Ми експортуємо буре вугілля за нульовою ставкою з кодом 2701. А якби вивозили з кодом 44000 — як біомасу, то і нам, видобувачам, був би більший зиск, і до країни валюта б надходила.

На відміну від закордону, де буре вугілля вважають біомасою, в Україні воно є лише паливом. Йдучи до Європи, не гріх керуватися її стандартами.

Задіємо
«таблицю
Менделєєва»

Ільницю ще довго годуватиме буре вугілля. Лише підтверджених його запасів — понад півтора мільйона тонн. Але є й супутні матеріали, наприклад, бентонітова глина. Такий вміст бентоніту в глині, як в Ільниці, серед країн СНД є лише в Карелії.

Бентоніти — чудовий абсорбент, заміною собою дорогі фільтри. Важко віднайти матеріал, який ефективніше за них очищує вина. Ці глини підвищують надії корів і родючість ґрунтів, будівельники виготовляють з них шпаклівку, металурги —

форми для розливу металу. Тому й цей подарунок природи вдало використовують.

«Клен»,
«Зачарований
край»,
«Берег-Кабель»...

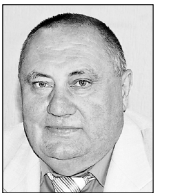
Стрімко розвивається інше підприємство — «Клен». Його двісті працівників за рік випускають продукції на 18 мільйонів гривень. Це чорнові заготовки для меблів, піддони, щити. Чотири роки тому розпочали виготовлення паливних брикетів з відходів деревини. Після цього тирса і стружка не займають виробничих площ, навпаки, йдуть у діло.

Збереження довкілля — прямий обов'язок колективу Національного природного парку «Зачарований край». Майже півсотні його працівників стежать за дотриманням природно-заповідного законодавства. В постійному користуванні є 6101 гектар. На території парку ростуть прадавні дуби, є пам'ятка природи загальнодержавного значення «Чорне багно».

Повним ходом неподалік від «Клена» тривають роботи зі спорудження підприємства з іноземними інвестиціями «Берег-Кабель». Вже цього року тут випускатимуть джгути й кабельну продукцію. Будуть працевлаштовані півтисячі осіб.

Агропідприємство «Колос» — спадкоємець одноіменного колгоспу. Тут вирощують зернові, розвивають птахівництво, започаткували свинарство. Великі фермерські господарства — «Кремін» і «Староста». Дрібних фермерів в Ільниці десятки. Ділова активність, яка рік у рік лише посилюється, допомагає селу не виживати, а жити дедалі краще.

КОМПЕТЕНТНО

Василь КОВБАСКО,

голова Іршавської райдержадміністрації:

— Два підприємства — правонаступники тих, які діяли ще в радянський період, зберегли виробничий профіль і, попри всі складнощі переходу до ринкової системи господарювання, зробили це. Нині вони отримали друге дихання.

Село дуже велике. Разом з двома присілками на території сільської ради проживають 9200 осіб, є понад 3150 дворогоподарств. У трьох школах Ільниці та її присілків навчаються понад 1100 учнів; у чотирьох садочках виховують 350 дітей; у школі мистецтв займаються 230 охочих до музики, хореографії, малювання та ліплення.

Бюджетотворюючі підприємства сприяють розвитку соціальної інфраструктури. Будинок культури «Шахтар» торік визнано кращим серед клубних установ району. Тут діють два колективи зі званням «народний», зразкова студія вокального співу. Місцева футбольна команда перемогла в зимовій першості з цього виду спорту. На порядку денному — спорудження нового стадіону. В цьому допоможе і районна влада.

Наприкінці серпня, як і в минулі роки, ільничани відзначать День шахтаря. Ця давня традиція збереглася по сьогодні. А те, що витримало перевірку часом, слід оберігати.

ОСОБИСТОСТІ

Український сокіл не дав зімкнути кільце блокади довкола Москви

МУЖНІСТЬ. Герой війни, воєначальник Андрій Вітрук умів досягати максимального ефекту за мінімальних втрат**Віктор ШПАК,**
«Урядовий кур'єр»

Прізвище цієї людини годі відшукати як у восьми томнику «Советская военная энциклопедия» 1976–1980 років випуску та «Военном энциклопедическом словаре» 1984 року, так і навіть у виданій уже за часів «перебудови» фундаментальній енциклопедії «Великая Отечественная война 1941–1945». Звісно, далеко не про всіх командирів дивізій, навіть якщо йдеться про Героїв Радянського Союзу, можна згадати в обмеженому за обсягом виданні. Однак Андрій Никифорович Вітрук — один з небагатьох представників Радянської армії, удостоєних звання Народного Героя Югославії.

Три війни — одна медаль

Його біографія начебто цілком відповідає вимогам до командних кадрів робітничо-селянської Червоної армії. Ще чотирнадцятирічним підлітком син робітника з цукроварні Терещенка розпочав власну трудову біографію. У 22 роки молодого комсомольця призвали на військову службу, а влітку 1926 року направили вчитись до артилерійської школи у Сумах. Фактично саме армія відкрила перед юнаком з п'ятьма класами освіти широку дорогу в світ.

Втім, молодий військовий ніколи не забував, якого він роду-племінні, а тому слід лише порадити, що доля оберігала його у трагічні для нашої історії роки. В гіршому 1933 році Андрій Вітрук опинився далеко від України — в Борисоглібській авіашколі, яку закінчив наприкінці не менш знакового 1937 року, що, цілком ймовірно, врятувало вже немолодого 35-річного курсанта від страхітливих жорен великого терору.

За будь-якими мірками 13-річний шлях від рядового червоноармійця до старшого лейтенанта стрімкою кар'єрою не назвеш. Зате випробувань на долю льотчика випало з лихвою: бої на Халхін-Голі, участь у поході Червоної армії до Західної Білорусії і, нарешті, радянсько-фінська війна. Її Андрій Вітрук зустрів капітаном і командиром авіазагону з 9 бомбардувальників. За час війни з фінами він здійснив 50 бойових вильотів, і 15 січня 1940 року мужнього пілота відзначили першою нагородою — солдатською медаллю «За відвагу».

ДОСЬЄ «УК»

Андрій ВІТРУК. Народився 8 липня 1902 року в селі Андрушки тепер Попільнянського району Житомирської області. Радянський льотчик-штурмовик, генерал-майор, командир 65-го штурмового авіаційного полку Московської зони оборони, з липня 1942 року — 291-ї штурмової авіадивізії, Герой Радянського Союзу (1942), Народний Герой Югославії (1945). Помер 3 липня 1946 року, Київ.

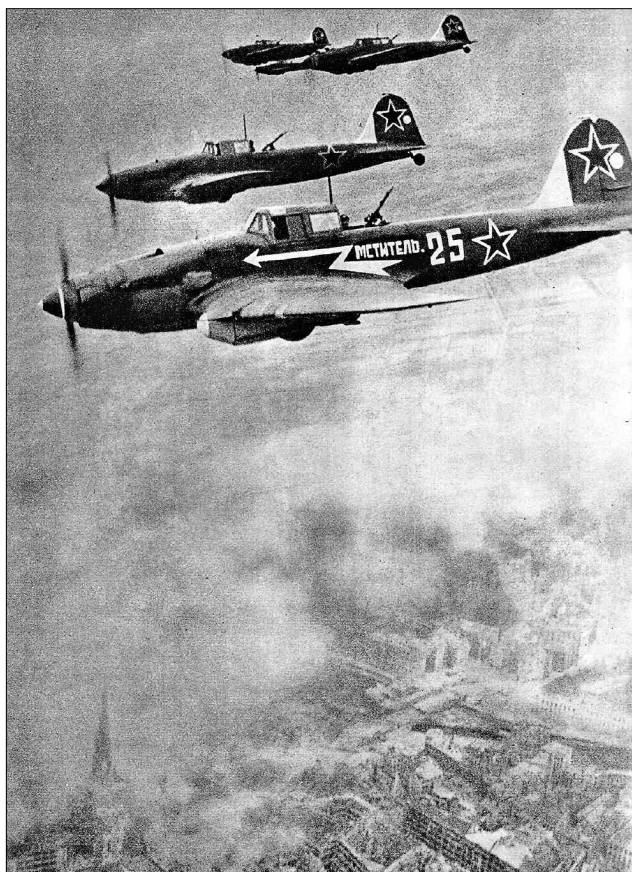
Рятівник Москви

Стрімка військова кар'єра Андрія Вітрука стартує у грізному 1941 році. На його початку льотчик отримує давно заслужений, однак перший у житті орден — Червоної Зірки. В травні очолює штурмовий авіапункт, фактично за місяць до початку війни з гітлерівською Німеччиною взявшись за освоєння абсолютно нової для себе бойової техніки.

Втім, наполегливий українець укотре доведе, що вміє вчитись і навчати. Штурмовики Іл-2 очолюваного Андрієм Вітруком полку ефективно нищили ворожі сили на підступах до Ленінграда, а у жовтні 1941 року літаки терміново перебазують під Москву.

В один із найкритичніших для захисників радянської столиці днів — 9 листопада — очолювані особисто Андрієм Вітруком штурмовики за умов фактично нелюдиної погоди здійснили неможливе: знищили 21 танк ударного угруповання Гудеріана на підступах до Тули. Отож у тому, що кільце фашистської блокади довкола Москви не було зімкнене, — вагома заслуга українського льотчика та його соколі.

Цього разу подвиг оцінили належно: в нещедрому нагороді листопаді 1941 року Вітруку присвоюють звання підполковника і вручать орден Червоного Прапора. В чергову річницю Червоної армії — 23 лютого 1942 року —

Грізні Іл-2 — один із символів нашої перемоги

командир штурмового авіапункту вже Герой Радянського Союзу, що стало як визнанням його бойових заслуг, так і свого роду моральною компенсацією за довгий період ігнорування.

Та тим більш неочікуваним виявився наказ: відбути в тил на формування полку з підготовки кадрів для штурмової авіації.

Талант полководця

На відміну від біографії самого Андрія Вітрука, бойовий шлях сформованої на базі навчального полку в липні 1942 року 291-ї штурмової авіадивізії, що згодом стане 10-ю гвардійською та отримає почесне найменування Воронезько-Київської, широко висвітлено в довідковій літературі. Воїни-вітруківці брали участь у Сталінградській і Курській битвах, у Воронезько-Касторський і Яссько-Кишинівській наступальних операціях, у визволенні України та її столиці Києва, у запеклому Корсунь-Шевченківському бою.

Свідченням військового таланту Андрія Вітрука стануть чотири полководські нагороди — ордени Суворова, Кутузова, Олександра Невського і Богдана Хмельницького. Звісно, війни без жертв не буває, але життєвим кредо видатного воєначальника стане «досягати максимального ефекту за мінімальних втрат». Доказів того, що це не просто красиві слова, — з лихвою. Так, за наказом Вітрука при нальоті на добре захи-

щений зенітками і винищувачами гітлерівський аеродром розіграли справжній спектакль для ворога. В прослуховуваному німцями радіоэфірі пролунали команди і рапорти про зліт, після чого літаки противника теж піднялись у повітря на перехоплення червонозоряних штурмовиків, які... залишилися на землі. Після того, як Ілї доповіли про неможливість виконати завдання через погану видимість і нібито стали приземлятися на своїх аеродромах, у повному радіомовчанні розпочалась уже реальна бойова операція, що стала повною несподіванкою для гітлерівців.

Постійно оновлювані тактичні прийоми, що використовувались у дивізії Вітрука, брались на озброєння штурмовою та бомбардувальною авіацією всіх радянських фронтів. Причому командування наземних військ знало, що вітруківці здатні виконувати навіть непосильні для інших авіаційних завдань. Так, під час знаменитої Корсунь-Шевченківської битви грізні штурмовики злітали для ударів по ворожих танках за умов практично нульової видимості в районі аеродромів. Виручила винахідливість: розставлені вздовж злітної смуги солдати з ліхтарями допомагали льотчикам не втратити орієнтування.

Під балканськими зорями

У вересні 1944 року радянське верховне командування на прохання Броз

Тіта передало в оперативне підпорядкування Народно-визвольної армії Югославії 10-у гвардійську штурмову та 236-у винищувальну авіадивізії. Командиром всієї цієї авіагрупи, яка мала воювати з ворогом та водночас готувати кадри для формування югославських військово-повітряних сил, призначили Андрія Вітрука.

Незважаючи на малознайому та вкрай складну для пілотування гористу місцевість, радянські льотчики гідно справились з покладеними на них завданнями. Крім того, за шість місяців удалось підготувати для самостійної роботи 276 пілотів та 3408 технічних спеціалістів. На жаль, уже в цей період між вищим керівництвом СРСР і Югославії виникло чимало непорозумінь, обумовлених насамперед різним ставленням до облаштування післявоєнної Європи.

Тож генерал Андрій Вітрук потрапив, образно кажучи, між двох жорен. Однак він зі солдатською прямою продовжував виконувати свій військовий обов'язок та вимагав цього від інших. Підтвердженням вкрай непростих політичних обставин може бути навіть дипломатично вивірений текст телеграми уряду і міністерства народної оборони Югославії: «Особливого визнання і вдячності заслуговують працівники штабу авіагрупи на чолі зі своїм командиром генералом Вітруком, який вклав (як бачимо, підкреслено вживається однина, а не множина. — В. Ш.) величезний труд, вміння і досвід у справу створення югославських ВПС».

Отож присвоєння славного сину України високого звання Народного Героя Югославії було аж ніяк не дипломатичним реверансом, а цілком об'єктивним визнанням заслуг Андрія Вітрука перед патріотами, які ще 6 квітня 1941 року — за кілька місяців до нападу Німеччини на СРСР — стали на збройну боротьбу з гітлеризмом.

«Мор» серед переможців

За офіційною версією, Андрій Вітрук «помер у результаті важкої хвороби» на 44-му році життя. Звісно, ніхто не застрахований від примх долі, однак важко не звернути уваги на несподіваний мор, що прокотився серед ще зовсім молодих героїв-переможців у 1946–1949 роках.

Згадаємо насамперед українців. Серед них — добрий знайомий Вітрука

маршал бронетанкових військ Павло Рибалко (1894–1948), який необережно заступився за опального Георгія Жукова. Менш відомі імена командира авіапункту, двічі Героя Радянського Союзу Михайла Бондаренка (1913–1947) та командуючого в роки війни 5-ю і 2-ю танковими арміями генерала Прокопа Романенка (1897–1949), маршала бронетанкових військ Якова Федоренка (1896–1947).

Досить промовиста доля росіянина Федора Толбухіна (1894–1949) — маршала Радянського Союзу і командуючого 4-м Українським фронтом, війська якого допомагали визволити Югославію. Героєм Радянського Союзу він став лише посмертно до 20-річчя Перемоги.

Не менш несподівана хвороба підкосила учасника форсування Дніпра, Героя Радянського Союзу росіянина Василя Глаголева (1896–1947), лише за рік до смерті призначеного командуючим повітряно-десантними військами.

Втім, як не гірко це констатувати, їм ще пощастило. Натомість на Героя Радянського Союзу і Народного Героя Югославії Сергія Щірова (до речі, уродженця села Акимівка Запорізької області), який 9 липня 1944 року буквально з-під носа гітлерівських десантників вивіз своїм літаком Броз Тіта, очікували два вироки по 25 років кожен, позбавлення звань і нагород, жахлива смерть у психіатричній лікарні Казані.

Арештованого у грудні 1945 року маршала авіації Сергія Худякова, який у роки громадянської війни воював у лавах Червоного козацтва на Україні, стратили у 1950 році. Не обійшла гірка чаша вже післявоєнних репресій плеяди талановитих генералів-льотчиків, десятків з яких засудили до ув'язнення, а решту вигнали з армії за «зв'язки з ворогами народу». Репресованих згодом повністю реабілітують і повернуть їм нагороди, в тому числі 96 орденів, серед яких 29 — полководських. Цілком ймовірно, що якби Вітрук не був Героєм Югославії, його теж заарештували б по «справі авіаторів» у 1946–1947 роках. Однак до офіційного розриву між Сталінін і Броз Тітом, що стався у 1948 році, переслідування народного героя дружньої іноземної держави загрожувало серйозними дипломатичними ускладненнями...

КРИМІНАЛЬНІ ІСТОРІЇ

А тепер малюки — під домашнім арештом

ЖАХ! У Чернігові підліток жорстоко вбив 4-річну дитину

Євдокія ТЮТЮННИК,
«Урядовий кур'єр»

Звиклі до різних життєвих ситуацій правоохоронці цього разу не приховували сліз: на траві лежало понівечене, закривавлене хлоп'ятко — таке маленьке, худеньке і невинне. Ще слабко дихало, але було непритомним. Скільки воно пролежало, змучене численними ранами? Може, плакало і кликало маму? Безпам'ятство милосердно припинило його муки, і чотирирічний Артемко так і не зрозумів, що для нього все скінчилося — і страх, і біль, і життя...

Щоправда, помер він уже в кареті «швидкої допомоги», яку, як і міліцію, викликали діти. Вони каталися на велосипедах неподалік лісосмуги, у якій убивця холоднокрівно кинув свою жертву. Можливо, він знав, що хлопчика шукають і правоохоронці вже кілька годин тому прочесали те місце.

«До всього можна звикнути, але не до дитячої смерті, — сказав начальник СГЗ УМВС Сергій Бриль. — Наше місто спокійне, у ньому рідко трапляються надзвичайні події. Нам часто доводиться розшукувати дітей, які з тих чи тих причин не повернулися додому. Серед них, до речі, свого часу були й Артемкові старші брат та сестра. Досі міліція всіх благополучно знаходила — живими і здоровими...»

Пізно забили на сполох

У цьому випадку теж була надія, що хлопчик просто заблукав чи втомився і заснув десь на дитячому майданчику. Хоча, погодьтеся, кожен, хто при здоровому глузді, запитає: чому 4-річний малюк допізна гуляв на вулиці без нагляду? Чому рідні кинулися його шукати аж о 21-й годині? Чому звернулися до правоохоронних органів тільки о другій годині ночі?

Перебіг трагічних подій відбувся практично впродовж доби з 3 на 4 червня. Хоч точно сказати важко, адже дорослі члени родини не стежили за хлопчиком, тому не знають, коли він зник з двору. 400 піднятих за тривогою працівників міліції Чернігівського гарнізону оглядали всі можливі закутки, де міг бути Артемко: місця відпочинку громадян, горища, підвали, під'їзди, парки і сквери. Було опитано сотні громадян. І лише надвечір — о 20-й годині — пролунав дзвінок, що малюка в жахливому стані — побитого, порізаного, напівроздягненого — знайдено в місці, яке було вже раніше перевірене...

За резонансом ця подія зрівнялася із серією вбивств дворічної давності, коли чернігівці боялися ходити подинці, проводжали дітей до школи і остерігалися всіх

Фото з сайту gazeta.a42.ru

До всього можна звикнути, але не до дитячої смерті...

зустрічних чоловіків у чорних куртках. Тоді жертвами психічно хворого молодика, котрий як знаряддя вбивства використовував гостро заточену лопату, стали дорослі. Тепер було утричі страшніше, адже всі маленькі діти — довірливі і беззахисні. А ще — дуже рухливі, і встежити за ними непросто навіть дуже сумлінним батькам.

Працівникам міліції часто доводиться стикатися з убивствами, вчиненими свідомо. Тоді й покарання сприймається як триумф справедливості. Але навіть у тихому провінційному Чернігові два останні резонансні злочини із людськими жертвами скоїли психічно хворі громадяни. «Це вдвічі жахливіше, коли закону протистоїть не особистість, а діагноз», — кажуть міліціонери.

Тож не дивно, що коли стало відомо про вбивство Артемка, у дворах затихли дитячі голоси, багато кого з малюків було посаджено під домашній арешт — заради їхнього блага і спокою батьків.

Тим часом міліціонери не спали вже другу добу. Тепер тривав пошук вбивці. Перевіряли за базою даних усіх, хто мав кримінальне минуле і міг бути причетним до трагедії. Таким чином вийшли на вбивцю.

«Хочу заспокоїти жителів, котрі переживають за власних дітей. Особа справді затримана, і випадки не повторяться. Злочинець встановлений і буде покараний», — сказав начальник УМВС України в Чернігівській області Олександр Михайлик.

Чи визнають убивцю осудним?

Називати ім'я підозрюваного міліцейський керівник відмовився, хоча його обмовка про батьків остан-

нього, які можуть написати протест в разі обнародування особи вбивці до закінчення слідства, дає підстави припустити, що під варту взято неповнолітнього і «народні детективи» на правильному шляху. Адже вони вираховували, що йдеться про психічно хворого 15-літнього підлітка, який мешкає неподалік від

кає кілька важливих моментів.

За свідченням працівників міліції, матір Артемка вже кілька разів притягували до адміністративної відповідальності за невиконання батьківських обов'язків, а батько — за пиятику та паління в громадських місцях. Їхні діти вже тричі втікали з дому, тому до зникнення наймолодшого хлопчика тут поставилися не надто серйозно і звернулися до правоохоронців далеко за північ. Було згаяно кілька дорожніх годин, упродовж яких дитину могли знайти й попередити трагедію. Тож чи можна вважати, що решта троє неповнолітніх дітей цієї родини, залишаючись зі своїми недбалими батьками, живуть у безпеці?

І ще одне: працівникам міліції часто доводиться стикатися зі страшними випадками, вчиненими свідомо. Тоді й покарання сприймається як триумф справедливості. Але навіть у тихому провінційному Чернігові, як бачимо, два останні резонансні злочини із людськими жертвами скоїли психічно хворі громадяни. «Це удвічі жахливіше, коли закону протистоїть не особистість, а діагноз», — говорять міліціонери.

Справді, термін примусового лікування закінчується, і колишні вбивці та маніяки виходять на волю. Можливо, у нашому суспільстві неправильні пріоритети і слід більше дбати про права населення, яке має жити в безпеці, ретельніше ізолюючи тих, хто становить загрозу? Адже ніхто не може гарантувати, що рецидив не повториться. Судить самі: торік навесні убивця Артема лайкнув у соціальній мережі: «Гей, люди світла! Ми разом! Сонце в наших очах! Любуйтесь тут і завжди! Світло до світла! Мир — світові! Щастя усім на планеті Земля!». А цього року підійняв палицю з цвяхами на кінці і замахнувся на безневинну дитину...

ОТАКОЇ!

Квартиранти з липкими руками

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

Аби трохи поповнити власні грошові заощадження, літні люди нерідко здають свої помешкання чи певну житлову площу в оренду. Але останні кримінальні факти на Тернопілі засвідчують, що разом з винаймачами в квартиру можуть прийти й фінансові втрати та клопоти. В цьому на власному гіркому досвіді переконалася 80-річна тернополянка.

Як повідомили в секторі зв'язків з громадськістю УМВС України в області, жінка похилого віку в розпачі звернулася до правоохоронців, що з її помешкання зникли майже всі заощадження — тисяча доларів і сім тисяч гривень. У крадіжці вона запідозрила чоловіка, який уже три роки винаймав у неї кімнату. Звинувачення виявилось небезпідставним. Міліціонери розшукали липкого на руку квартиранта бабусі, крадені гроші у нього вилучили. З'ясувалося, що він надумав знайти роботу за кордоном. Та біда: не мав коштів. Ось і вирішив «позичити» їх у власниці помешкання. Тепер проти злодія розпочали кримінальне провадження. Як, зрештою, і проти ще одного зазіхальника на чужі гроші.

У цій історії, щоправда, потерпіла вже не орендодавець, а інший винаймач. 30-річний тернополянин, постукавши у двері господині, слізливо розповів про власну сварку з дружиною й попросив дозволити тут кілька днів пожити. Власниця помешкання попередила, що кімнату доведеться ділити з ще одним чоловіком, проте новоспеченому клієнтові така умова не стала перепорою. У міліції твердять, що молодик упродовж кількох днів сумирно ділив дах над головою з новим знайомим, коли ж термін оренди збіг, прихопив із собою його майно. Чужі телефон і ноутбук лиходій здав у ломбард, а заодно створив собі проблеми із законом.

РОЗПЛАТА

Навіщо обливати кислотою колишню дружину?

Відділ соціально-правових питань
«Урядового кур'єра»

Щоб помститися колишній дружині, чоловік підбурив знайомого облисти її кислотою, за що й отримав «термін», повідомила прес-служба прокуратури Київської області. Подробиці ж цієї справи такі.

Чоловік запропонував своєму знайомому облисти кислотою його колишню дружину та відібрати у неї сумочку з документами. За грошову винагороду той погодився. Про те, що жертва була його колишньою дружиною, замовник виконавцю не сказав. Лише пояснив: йому потрібні документи. Слідство встановило, що насправді він хотів помститися дружині за те, що вона вигнала його з дому.

Він особисто спостерігав за жінкою та повідомив виконавця про час та місце, коли найзручніше напасти на жертву. А ще на столичному ринку придбав пляшку з кислотою і вручив її безпосередньо перед вчиненням злочину виконавцю.

Після цього виконавець вийшов на вулицю, де йшла потерпіла. Порівнявшись з нею, витягнув пляшку з кислотою і плеснув їй в обличчя. На щастя, жінка прикрилася пакетом і рідина потрапила їй не на обличчя, а тільки на одяг. В цей момент злочинець вирвав сумку і зник.

Замовник для забезпечення власного алібі поїхав у Київ, де став чекати виконавця злочину з награваними речами.

У судовому засіданні підсудний в інкримінованому йому злочині визнав себе повністю винним. Суд призначив йому покарання у вигляді 4 років позбавлення волі.

Виконавця злочину правоохоронці затримали невдовзі після нападу. Вироком Києво-Святошинського районного суду його визнано винним у вчиненні злочинів, передбачених ч. 2 ст. 186, ч. 3 ст. 357 КК України і призначено покарання у вигляді позбавлення волі на строк 4 роки 6 місяців.

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про чисельність членів Національної академії педагогічних наук України, Національної академії правових наук України та Національної академії мистецтв України

1. Внести до указів Президента України такі зміни:
1) на зміну частини першої статті 4 Указу Президента України від 4 березня 1992 року № 124 «Про заснування Академії педагогічних наук України» (зі змінами, внесеними Указами від 26 березня 2003 року № 277 та від 8 лютого 2010 року № 129) установити чисельність членів Національної академії педагогічних наук України — 78 дійсних членів і 92 члени-кореспонденти;
2) на зміну статті 4 Указу Президента України від 23 липня 1993 року № 275 «Про Академію правових наук України» (зі змінами, внесеними Указами від 12 квітня 2000 року № 586, від 24 лютого 2004 року № 220, від 30 травня 2008 року № 492 та від 21 травня 2010 року № 635) установити чисельність членів Національної академії правових наук України — 53 дійсні члени і 93 члени-кореспонденти;
3) на зміну статті 4 Указу Президента України від 14 грудня 1996 року № 1209 «Про Академію мистецтв України» (зі змінами, внесеними Указами від 27 листопада 2000 року № 1262, від 19 березня 2002 року № 268 та від 21 квітня 2004 року № 463) установити чисельність членів Національної академії мистецтв України — 54 дійсні члени і 68 членів-кореспондентів.
2. Кабінету Міністрів України вирішити питання фінансування Національної академії педагогічних наук України, Національної академії правових наук України та Національної академії мистецтв України, пов'язані зі збільшенням чисельності їх членів.
3. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.
Президент України В. ЯНУКОВИЧ
м. Київ
19 червня 2013 року
№ 337/2013

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 22 травня 2013 р. № 417
Київ
Про внесення змін до пункту 6 додатка до постанови Кабінету Міністрів України від 21 травня 2008 р. № 483
Кабінет Міністрів України постановляє:

Затверджено керівний склад реформованого державного сектору морської галузі

З набранням чинності Закону «Про морські порти України» розпочала свою роботу Адміністрація морських портів України. На території ж самих портів замість одного держпідприємства, на яке раніше покладалися й адміністративні, і комерційні функції, тепер працюють по два суб'єкти з чітким розподілом обов'язків — філія АМПУ та відповідне державне підприємство. У зв'язку з цим Мінінфраструктури здійснило відповідні кадрові призначення.
Виконання обов'язків голови ДП «АМПУ» покладено на Юрія Васькова. Відповідним наказом відомства від 12.06.2013 № 93-О його призначено в. о. керівника ДП «АМПУ» з 13 червня 2013 року на період до прийняття відповідного рішення уповноваженим органом управління.
Призначено і виконуючих обов'язки начальників філій ДП «АМПУ» (адміністрацій морських портів).
Філії ДП «АМПУ» в Одеському регіоні очолили: Одеську філію (адміністрацію Одеського морського порту) — Михайло Соколов; Іллічівську філію (адміністрацію Іллічівського морського порту) — Олексій Кошелєв. В. о. начальника Южненської філії ДП «АМПУ» (адміністрації морського порту «Южний») призначено Максима Широкова, а Білгород-Дністровської філії — Олексія Хаймьонова.
У Кримському регіоні відповідно до наказів Мінінфраструктури виконуючими обов'язки керівників філій ДП «АМПУ» призначено: Керченської філії ДП «АМПУ» (адміністрації Керченського морського порту) — Олексія Шацьких; Севастопольської філії (адміністрації Севастопольського морського порту) — Сергія Тараканова; Євпаторійської філії (адміністрації Євпаторійського морського порту) — Євгена Пятачова; Феодосійської філії — Анатолія Мазила та Ялтинської — Олександра Котовського.

Внести зміни до пункту 6 додатка до постанови Кабінету Міністрів України від 21 травня 2008 р. № 483 «Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності і визначається періодичність проведення планових заходів, пов'язаних з державним наглядом (контролем) за додержанням порядку формування, встановлення та застосування цін (тарифів)» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 37, ст. 1238; 2010 р., № 17, ст. 781; 2012 р., № 3, ст. 85), виклавши його в такій редакції:
«6. Відповідно до встановлених критеріїв та визначеної періодичності планові заходи державного нагляду (контролю) здійснює Держцінспекція.».
Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 29 травня 2013 р. № 352-р
Київ
Про подання на ратифікацію Верховною Радою України Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Об'єднаних Арабських Еміратів про взаємну охорону інформації з обмеженим доступом
Подати на ратифікацію Верховною Радою України Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Об'єднаних Арабських Еміратів про взаємну охорону інформації з обмеженим доступом, підписану 26 листопада 2012 р. у м. Абу-Дабі.
Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 3 червня 2013 р. № 366-р
Київ
Про перерозподіл деяких видатків державного бюджету, передбачених Міністерству юстиції на 2013 рік
1. Відповідно до частини восьмої статті 23 Бюджетного кодексу України здійснити у межах загального обсягу бюджетних призначень, передбачених Міністерству юстиції на 2013 рік у загальному фонді державного бюджету, перерозподіл видатків розвитку в сумі 53,1 тис. гривень шляхом зменшення їх обсягу за програмою 3601010 «Керівництво та управління у сфері юстиції» і збільшення їх обсягу за програмою 3604010 «Керівництво та управління у сфері державної виконавчої служби».

2. Забезпечити: Міністерству юстиції — погодження перерозподілу видатків державного бюджету, передбаченого пунктом 1 цього розпорядження, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету; Міністерству фінансів — внесення після зазначеного погодження відповідних змін до розпису державного бюджету.
Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 3 червня 2013 р. № 367-р
Київ
Про погодження передачі нерухомого майна у м. Білгороді-Дністровському в державну власність
Погодитися з пропозицією Міністерства юстиції та Одеської обласної ради щодо передачі будівель та споруд (літер А, Б, В, Д, З; № 1 — 5), що є пам'яткою архітектури місцевого значення, по вул. Пушкіна, 26, у м. Білгороді-Дністровському Одеської області в державну власність з віднесенням їх до сфери управління зазначеного Міністерства.
Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАДРОВІ ПИТАННЯ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

призначив:
Константинова Микиту Ігорівича — виконуючим обов'язки президента Державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом».
звільнив:
Спільніченка Володимира Володимировича — з посади заступника генерального директора Державного концерну «Спортивні ари України» за власним бажанням;
Божка Миколу Петровича — з посади заступника генерального директора Державного концерну «Спортивні ари України» згідно з його заявою;
Сквирського Олександра Яковича — з посади голови правління Української державної корпорації «Укрзакордоннафтогазбуд» за власним бажанням з 14 червня 2013 року;
Кіма Віссаріона Володимировича — від виконання обов'язків президента Державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом».

Керувати роботою філій ДП «АМПУ», розташованих в Азовському регіоні, призначено: В'ячеслава Резникова, який відповідно до наказу Мінінфраструктури, виконує обов'язки начальника Бердянської філії, та Олексія Росінського, що очолює Маріупольську філію.
Виконуючими обов'язки начальників філій ДП «АМПУ» в Дунайському регіоні призначено: Ізмаїльської філії — Миколу Ільїна; Ренійської — Сергія Строю; філії «Усть-Дунайськ» — Володимира Коровіна.
Херсонську філію очолив Сергій Ігнатенко. А ще одну, розташовану у регіоні, — Скадовську — Олег Проточенко.
У Миколаївському регіоні відповідно до наказів Мінінфраструктури філії ДП «АМПУ» очолили: Василь Іванков — Миколаївську філію ДП «АМПУ» (адміністрацію Миколаївського морського порту) та Андрій Єгоров — філію «Октябрьськ» (адміністрацію спеціалізованого морського порту «Октябрьськ»).
Крім того, відповідним наказом ДП «АМПУ» виконуючим обов'язки 19-ї філії — «Дельта-лоцман» — призначено Володимира Шарабуру.
Відповідні кадрові рішення Мінінфраструктури прийняло і щодо 20 реорганізованих державних підприємств. Наказами відомства призначено виконуючих обов'язки директорів 12 підприємств галузі.
Зокрема виконання обов'язків директора ДП «Дельта-лоцман» на період до прийняття відповідного рішення уповноваженим органом управління покладено на заступника директора з регулювання руху суден та лоцманського забезпечення цього підприємства Юрія Харькова.
На ДП «Іллічівський морський торговельний порт» обов'язки керівника підприємства виконує Анатолій Єрьоменко, а на ДП «Одеський морський торговельний порт» — Геннадій Жуков.
В. о. директора ДП «Керченський морський торговельний порт» призначено Миколу Зеленкевича. ДП «Маріупольський морський торговельний порт» очолив Олександр Олійник.
У Миколаївському морському торговельному порту виконує обов'язки керівника Сергій Колтипін; а на ДП «Спеціалізований

морський порт «Октябрьськ» — Олександр Басюк. Андрій Орлов очолив Ялтинський морський торговельний порт, а Севастопольський порт — Сергій Ільїн.
Відповідними наказами Мінінфраструктури виконання обов'язків директора ДП «Херсонський морський торговельний порт» покладено на Ігоря Ткаченка, а в. о. директора ДП «Ренійський морський торговельний порт» призначено Андрія Фіщенко.
Крім того, залишилася виконувати обов'язки керівника ДП «Скадовський морський торговельний порт» Карина Щеглова, яка наказом Мінінфраструктури №19-О ще в лютому цього року була призначена в. о. начальника держпідприємства. До зазначеного наказу внесено відповідні зміни, й наразі Катерина Щеглова є в. о. директора реорганізованого державного підприємства — ДП «Скадовський морський торговельний порт».
Незмінним залишилося й керівництво Феодосійського, Ізмаїльського, Євпаторійського, Бердянського, Білгород-Дністровського портів, а також порту «Южний» та «Усть-Дунайськ». Наказами Мінінфраструктури було внесено відповідні зміни до раніше прийнятих рішень про призначення керівників цих держпідприємств щодо визначення назви посади — «директор».
Відтак, наразі Ігор Андріанов є директором ДП «Феодосійський морський торговельний порт», Андрій Єрохін продовжує очолювати ДП «Ізмаїльський морський торговельний порт», а Ігор Кутафін — ДП «Євпаторійський морський торговельний порт».
Продовжує керувати ДП «Морський торговельний порт «Южний» на посаді тепер вже не начальника, а директора Олександр Лагоша, аналогічну посаду на ДП «Морський торговельний порт «Усть-Дунайськ» займає Володимир Швидченко.
Відповідно до наказу Мінінфраструктури директором ДП «Бердянський морський торговельний порт» є Костянтин Карнаух, а ДП «Білгород-дністровський морський торговельний порт» — Сергій Сечкін.
Керченську парому переправу очолює Микола Ковірніченко, повідомляє прес-служба Мінінфраструктури.

реклама оголошення виклики до суду реклама оголошення виклики до суду

Ліквідатор Акціонерного Комерційного банку «Трансбанк» та Товарна біржа «ЦЕНТРАЛЬНА УКРАЇНСЬКА БІРЖА» повідомляють про проведення аукціону з продажу активів, що обліковуються на балансі АКБ «Трансбанк»
Лот № 1: Трикімнатна квартира, що знаходиться за адресою: м. Запоріжжя, вул. Дзержинського, буд. 114-а, кв. 81.
Початкова ціна: 241 500,00 грн (двісті сорок одна тисяча п'ятсот гривень 00 копійок), у т. ч. ПДВ.
Відомості про активи, включені до лоту № 1, потенційні покупці можуть отримати в АКБ «Трансбанк» (м. Київ, вул. Петрівська, 19, тел. контактної особи (044) 455-90-05, щодня (крім вихідних днів) з 10.00 до 17.00).
Умови продажу:
1. Реєстраційні та гарантійні внески вносяться на поточний рахунок товарної біржі «ЦЕНТРАЛЬНА УКРАЇНСЬКА БІРЖА» № 26003217460600 в АТ «УкрСиббанк» м. Харків, МФО 351005, код ЄДРПОУ 36272382.
Крок аукціону — 10% (десять відсотків) від початкової ціни лота.
Усі витрати, пов'язані з оформленням та реєстрацією договору купівлі-продажу, покладаються на покупця — переможця аукціону. Реєстраційний внесок: 50,00 грн (п'ятдесят гривень 00 копійок).
Гарантійний внесок по кожному лоту: 10% (десять відсотків) від початкової ціни лоту.
Аукціон відбудеться 09 липня 2013 року об 11 год. за адресою: м. Київ, вул. Малишка, 1 (готель «Братислава»).
Заяви приймаються за адресою: м. Київ, бульв. Лесі Українки, 24, к. 216. Відвіди за тел. (044) 289-46-15.
Кінцевий термін прийому заяв — за три календарних дні до початку аукціону.

Сімферопольський районний суд АР Крим (м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 17, каб. 6) викликає в судові засідання Сідорова Надію Миколаївну, Сідорова Дмитра Вікторовича, Сідорова Сергія Вікторовича як відповідачів по справі за позовом ПАТ «ДТЕК Крименерго» СРЕМ до Сідорової Надії Миколаївни, Сідорова Дмитра Вікторовича, Сідорова Сергія Вікторовича про стягнення шкоди на 2 липня 2013 року о 09.30 год.
Роз'яснюємо, що у разі неявки за викликом суду або визнання судом причини неявки неповажними, справу буде розглянуто за відсутності відповідачів на підставі наявних у ній даних чи доказів.
Відповідно до частини 9 статті 74 ЦПК України з опублікуванням оголошення про виклики, відповідачі вважаються повідомленими про час і місце розгляду справи.
Суддя С. Л. Буйлова

Печерський районний суд м. Києва повідомляє, що судові засідання за позовом публічного акціонерного товариства «Комерційний банк «Надра» до Каналоша Василя Васильовича, Каналош Оксани Анатоліївни про стягнення заборгованості за кредитним договором № 71/п/79/2008-840 від 12 вересня 2008 року, яке призначено на 25 червня 2013 року о 14.30 год. за адресою: м. Київ-01010, вул. М. Гайцана, 4, каб. 413 (головуючий суддя Соколов О. М.).
У разі неявки в судові засідання відповідачів — Каналоша Василя Васильовича, Каналош Оксани Анатоліївни, остання відома адреса: м. Київ, вул. Суворова, 11, кв. 219, справа буде розглянута за їхньої відсутності, відповідно до ст. 169 ЦПК України.
Суддя О. М. Соколов

Шахтарський міськрайонний суд Донецької області (86211, м. Шахтарськ, Донецька область, вул. Крупської, 7а) розглядає справу за позовом Шевчук Валентини Миколаївни до Іваненка Дмитра Валентиновича про усунення перешкоди у користуванні майном та виселення. Відповідач у справі — Іваненко Дмитро Валентинович, останнє відоме місце реєстрації: 86200, Донецька область, Шахтарський район, с. Молодецьке, вул. Молодецька, буд. 21, останнє відоме фактичне місце проживання: 86200, м. Шахтарськ, мкр-н 7, буд. 16, кв. 105, викликається на 26 червня 2013 року о 09 год. 00 хв. до суду, каб. № 8, для участі у розгляді справи по суті.
Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутності.
Суддя Вірченко О. М.

Саратський районний суд Одеської області (68200, смт Сарата Одеської області, вул. Леніна, 107) викликає в судові засідання на 25 червня 2013 року на 11 годину 00 хвилин представника Товариства з обмеженою відповідальністю «Центр Фінансової допомоги «Експерт», адреса: м. Вінниця, вул. Пирогова, 71, кімната 101, як відповідача по цивільній справі за позовом Волошиної Любові Савівни до Товариства з обмеженою відповідальністю «Альтернативний кредитний центр «Експерт-кредит» про стягнення грошових коштів за нікчемним правовим, згідно ст. 19 Закону України «Про захист споживачів».
В разі неявки та невиконання обов'язку повідомити суд про причину неявки, справу буде вирішено без Вашої участі за наявними у справі доказами.
Суддя І. О. Смірнова

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Шпаківня,
в якій оселилися книжки**ІНІЦІАТИВА.** У столичному парку Шевченка працює публічна вулична бібліотекаНаталія ДОЛИНА,
Володимир ЗАЙКА
(фото),
«Урядовий кур'єр»

Дві двоповерхові етажерки, що оформлені як шпаківні, з'явилися в різних куточках парку. Тільки тут живуть не птахи, а книжки. Старі, улюблені, зачитані до дірок. Одна «шпаківня» розташована біля дитячого майданчика, і книжки тут здебільшого дитячі. Інша — біля входу в парк. Книжки приносять сюди люди, які щиро хочуть поділитися своїм культурним надбанням. Тут відчувається запах справжнього, раритетного паперу і ... дитинства. Мої батьки все життя збирали бібліотеку. В їхній квартирі безліч полиць і стелажів з книжками. Пам'ятаю, коли мені було років десять, мама й

Молодь підтримує ідею вуличних бібліотек

Напевно, вони віддають перевагу електронним засобам

Кращий відпочинок — на природі з улюбленою книжкою

тато всю ніч сиділи на лавочці перед книгарнею в живій черзі за передпла-тою на Дитячу бібліотеку. Була колись така, налічу-вала 50 томів найкращих дитячих книжок.

А в мене нині електрон-на книжка, яка вміщує більше томів, ніж вся бібліотека моїх батьків. Звичайно, це зручно. Але я сумую за старими, папе-ровими, кожен з яких пам'ятаю і люблю. Не знаю, що станеться через сто, двісті років з вірту-альною бібліотекою, але точно знаю, що друковані книжки живуть тисячо-літтями — попри те, що папір, здавалося б, не найміцніший матеріал. Не випадково кажуть: руко-писи не горять. Саме з них ми дізнаємося про тих, хто жив багато років до

нас. Це досвід століть, який потрібно берегти й шанувати.

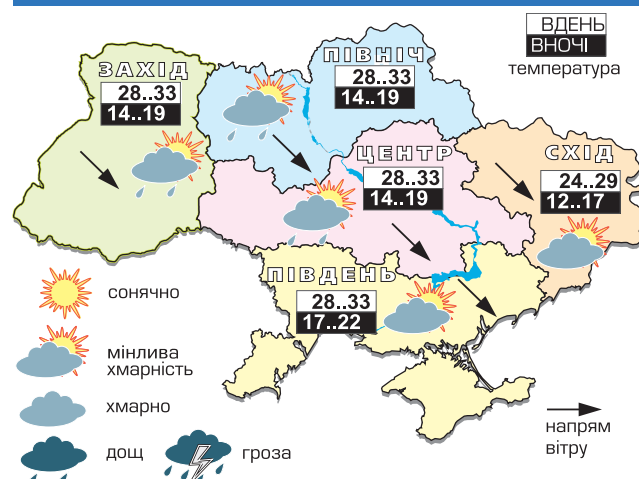
Напевно, це стосується й друкованої преси. Інтернет-видання — це швидко і зручно. Але той, хто хоч раз тримав у руках паперове видання, мабуть, приєднається до думки, що це зовсім інше читання.

Саме таке відчуття охоплює тебе, коли бачиш маленькі будиночки, в яких зберігаються старі книжки. Люди підходять, читають, беруть їх із собою, приносять свої.

— Я все життя збираю бібліотеку. Багато книжок віднесла в дитячий будинок, а тепер приношу сюди. Вважаю, що такі бібліотеки дуже потрібні. Люди повинні читати, любити і берегти книжку, — каже фельдшер Людмила Іванівна. Біля таких «шпаківень» багато молоді. Дівчата і хлопці вибирають книжки за смаком. Тішить, що серед пріоритетів — не лише король жахів Стівен Кінг, а й класична література (Лев Толстой, Леся Українка, Нодар Думбадзе).

— Хочу взяти щось почитати, на заміну принесу свою книжку. В моєї бабусі велика бібліотека. Це дуже корисна ініціатива, адже люди тут можуть не лише взяти книжку, а й поспілкуватися, — вважає студентка Національного університету харчових технологій Вероніка. Подібну бібліотеку плану-ють відкрити і в Маріїн-ському парку.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ
НА 22 ЧЕРВНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+14 +19	+28 +33	Черкаська	+14 +19	+28 +33
Житомирська	+14 +19	+28 +33	Кіровоградська	+15 +20	+28 +33
Чернігівська	+13 +18	+26 +31	Полтавська	+14 +19	+24 +29
Сумська	+11 +16	+24 +29	Дніпропетровська	+15 +20	+26 +31
Закарпатська	+17 +22	+29 +34	Одеська	+17 +22	+29 +34
Рівненська	+14 +19	+28 +33	Миколаївська	+17 +22	+29 +34
Львівська	+15 +20	+27 +32	Херсонська	+16 +21	+28 +33
Івано-Франківська	+15 +20	+26 +31	Запорізька	+16 +21	+26 +31
Волинська	+15 +20	+27 +32	Харківська	+12 +17	+24 +29
Хмельницька	+14 +19	+28 +33	Донецька	+14 +19	+25 +30
Чернівецька	+14 +19	+28 +33	Луганська	+12 +17	+24 +29
Тернопільська	+14 +19	+28 +33	Крим	+16 +21	+28 +33
Вінницька	+14 +19	+28 +33	Київ	+17 +19	+30 +32

Укргідрометцентр

Легкоатлети
повернулися
на «Олімпійський»Ганна РОМАШКО
для «Урядового кур'єра»

Днями в рамках підготовки до командного чемпіонату Європи збірна України з легкої атлетики провела на НСК «Олімпійський» відкрите тренування. Бігові доріжки головної спортивної арени країни випробували жіноча й чоловіча естафетні команди 4x100 і 4x400 м.

Варто зазначити: легка атлетика вперше після реконструкції повернулася на головну спортивну арену нашої країни торік у вересні. Тоді легкоатлетичний сектор національного спорткомплексу було урочисто відкрито для студентів Національного університету фізичного виховання і спорту — майбутніх олімпійських чемпіонів і призерів міжнародних змагань.

Відтоді сотні юних спортсменів отримали можливість регулярно займатися тут спортивними бігом і стрибками в рамках навчальних програм

вузу. Тепер оцінити й випробувати легкоатлетичне ядро стадіону змогли й імениті спортсмени.

Паралельно з тренуванням відбулася коротка нарада з приводу перспектив розвитку легкої атлетики, в якій взяли участь міністр молоді та спорту Равіль Сафіуллін, президент Національного олімпійського комітету України Сергій Бубка та генеральний директор Державного концерну «Спортивні арени України» Сергій Сімак.

— Це найсучасніший з українських стадіонів, тренуватися на такій арені справді дуже приємно, комфортно й необхідно, — зазначив під час відкритого тренування президент НОК. А міністр молоді та спорту нагадав про нещодавній візит на НСК віце-президента Європейської федерації легкої атлетики, генерального директора Федерації легкої атлетики Франції Жана Грасіа і зауважив, що нині тривають переговори про проведення командної континентальної першості з легкої атлетики в Україні у 2017 році.

— Ми маємо велике бажання прийняти такий чемпіонат, до якого зараз готуються спортсмени. Є розуміння такої потреби і в уряді, адже легка атлетика — один з наших провідних видів спорту. Красномовне свідчення — 7 медалей, здобутих на цьогорічному зимовому чемпіонаті Європи у Гетеборзі.

Тривають переговори
про проведення чемпіонату
Європи з легкої атлетики
в Україні у 2017 році.

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)Головний редактор — Сергій БРАГА
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Павло БЕБА,
Лариса УСЕНКО
Відповідальний секретар
Іван ГРОМ'ЯКАдреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Садова, 1
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 230-06-71, e-mail: adv@ukecc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 30204. Тираж 41020Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зведено у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф»,
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua